LAHOLMS TIDNING

N:R 231. ÅRG. 23. Laholms Tidnings Tryckeri, Laholm. ONSDAGEN DEN 6 OKTOBER 1954 Ansvarig utgivare: J. B. Bengtsson. Lösnummer 20 öre.

DÄR TYSKLANDS ÖDE AVGJORDES. Slutlig uppgörelse om Västtyskland, dess återupprustning och anslutning till Västeuropas gemensamma försvar träffades på söndagen på niomaktskonferensen i London. Utanför Lancaster House, St. James's, där konferensen pågått, har hela tiden skaror av nyfikna posterat i väntan på att få se en skymt av "de stora" och höra nyheter om resultatet.

Seger för Italien i TRIESTE "Rimlig" kompromiss för Tito

LONDON. (TT—Reuter)

Den nioåriga triestetvisten mellan Italien och Jugoslavien bilades på tisdagen samtidigt som en farlig bräsch i västmaktsförsvaret täpptes till.

Enligt den överenskommelse som på tisdagen undertecknades av de båda ländernas London-ambassadörer i utrikesminister Edens ämbetsbostad skall det fria triesteterritoriet delas ungefär längs den nuvarande zongränsen. Jugoslavien får alltså "zon B" som det hittills har förvaltat, och Italien övertar "zon A", som har stått under brittisk—amerikansk militärförvaltning. Staden Trieste och dess hamn tillfaller Italien, som i gengäld har fått lova Jugoslavien frihamnsrättigheter och avstå från en liten landremsa med övervägande slovensk befolkning i "zon A". USA har vidare ställt i utsikt att hjälpa Jugoslavien med att anlägga en ny hamn i "zon B".

De brittiska och amerikanska trupperna skall om en månads tid utrymma sin ockupationszon och överlämna den till de italienska myndigheterna när den nya gränsen har utstakats.

Kompromisslösningen, som har föregåtts av segslitna förhandlingar, hälsades med jubel i Trieste, där en väldig italiensk flagga omedelbart efter det officiella tillkännagivandet gick i topp på stadens största torg. Alla skolor stängdes, och eleverna tågade med musik i spetsen till torget för att se ett ståtligt festfyrverkeri som samlade massor av åskådare.

I Rom mottogs överenskommelsen också med största entusiasm, och den röd-grön-vita trikoloren hissades på alla regeringsbyggnader.

I Jugoslavien hälsades överenskommelsen mera reserverat, men en talesman för regeringen betecknade den som en "rimlig kompromiss" och ett viktigt bidrag till Europas stabilisering. Den ger oss anledning att hoppas på en väsentlig förbättring av relationerna mellan vårt land och Italien, tillade han.

På brittiskt och amerikanskt håll välkomnades triesteöverenskommelsen varmt. Man gav allmänt uttryck åt förhoppningar om bättre samarbete mellan Rom och Belgrad.

SVOLVAER: Vid arkeologiska undersökningar på Andöya och yttre Senja har man under de senaste månaderna hittat 60 kökkenmöddingar som utan tvivel är de största fornminnesminnen som man funnit i Norge, meddelar konservator P. Simonsen i en intervju i Lofotposten

Glädjande rekord: Inga dödsolyckor i bergslagskriget

STOCKHOLM (TT)

Ett lika förnämt som glädjande rekord sattes vid den nu avslutade bergslagsmanövern. Trots att 45,000 man och 6,000 motorfordon var i farten hände inga dödsolyckor under själva övningen och trafikmissöden med smärre personskador var lätt räknade.

Man kan diskutera orsakerna till detta pluskonto i bokslutet för 1954 års stora repetitionsövningar i krigsförband. Två ting förtjänar då att nämnas. Markeringen av riskabla vägkanter och känsliga trafikpunkter med självlysande tecken minskade faran för dikeskörningar och kollisioner under mörkläggningen. Det stycke lysväv, som varje soldat fick sätta på sitt ena byxben gjorde det lättare för bilförarna att upptäcka fotgängare. Genom att stillastående militära och civila fordon så mycket som möjligt hölls borta från vägarna bidrog man också till trafiksäkerheten.

Många menar, att även i den civila trafiken skulle antalet olyckor kunna reduceras, om personer som gående måste ta sig fram på mörka landsvägar placerade en bit lysväv på t. ex. ryggtavlan eller ena ärmen. TT har vänt sig till sekreterare Gunnar Tornberg i KAK i frågan, och han anser att det låter mycket klokt. Fotgängare på mörka landsvägar är onekligen utsatta för icke obetydliga påkörningsrisker, särskilt när bilar möts, säger han, och speciellt om fotgängarna inte går mot trafiken utan felaktigt går på vänstra vägsidan.

KUSTJÄGARNA, som är det nya namnet på kustartilleriets commandos, var på söndagen i elden för att återerövra en ö, som "fienden" besatt. Här ses fr. v. Lennart Granstam, Bertil Ramberg och Rune Sandström storma fram efter att ha blivit landsatta av landstigningsbåtarna.

Skattehöjningen ökade nykterhet och hembränning

Skattehöjningen på spritdrycker 1 april gav utslag framför allt i minskat antal nytillkomna motboksinnehavare och en ökning av antalet självmant återlämnade motböcker. Reaktionen var enligt tidskrift för systembolagen starkare bland männen än bland kvinnorna. Sett i förhållande till det totala antalet motböcker är dock antalet på vederbörandes egen begäran indragna motböcker skäligen ringa, mindre än 3 av 10,000 under andra kvartalet.

Någon ökning av den olaga spritbanteringen i anledning av prishöjningarna återspeglas däremot inte i statistiken. Antalet motboksindragningar på grund av smuggling och hembränning har i stället inte oväsentligt minskat under andra kvartalet.

I genomsnitt inköptes under det senaste kvartalet endast 1,28 liter mot 1,62 liter under samma tid 1953. Från första halvåret 1953 till första halvåret 1954 minskade genomsnittsinköpen dock endast obetydligt, eller från 1,56 till 1,55 liter.

Stuvarstrejk STOPPAR Queen Mary

En omfattande hamnarbetarstrejk har utbrutit i USA sedan organisationen International Iongshoremens Association som representerar 25,000 hamnarbetare på måndagskvällen beslöt att nedlägga arbetet från midnatt natten till tisdagen. Anledningen till konflikten är en tvist med New Yorks redarförening om retroaktiva löner och förbättrade sociala förmåner.

De första pasagerarfartyg i transatlantisk trafik som kommer att få känning av strejken är Cundarlinjens "Queen Mary" och det amerikanska "Independence" som båda kommer till New York på tisdagen.

Rabbin organiserar räddningsmarsch för McCarthy

BALTIMORE (TT — Reuter)

En landsomfattande "marsch mot Washington" för att förmå senaten att inte inskrida mot den kommunistjagande senatorn Joseph Mc Carthy håller på att planläggas. New Yorkrabbinen Benjamin Schultz, som står i spetsen för två anti-kommunistiska organisationer, meddelade på tisdagen att aktionen skall inledas den 11 november.

Kidnapping?

Åttaåring sålde 5-årig lekkamrat till okänd kvinna

LEICESTER (TT - Reuter)

Polisens spaningar efter en 5-årig pojke som av en lekkamrat i lördags "såldes" för en 50-åring till en kvinna med utländsk accent har nu utsträckts från trakten av Leicester till London.

Lekkamraten, en åttaåring vid namn Tony, fick slanten mot löfte om att ta med sig 5-åringen, Derek Bullivant, en bit utefter vägen utom synhåll för den lilles hem. Tony gjorde det men sprang sedan hem och talade om för sina föräldrar vad som hade hänt. Spaningar igångsattes omedelbart men 5-åringen kunde inte återfinnas.

Enligt Tony hade den okända kvinnan kysst den lille och sedan fortsatt tillsammans med honom på vägen där hon möttes av en man vars kläder hade amerikanskt snitt.

Det är möjligt att polisen ordnar med vakt vid kanalhamnarna eftersom en kvinna, vars signalement stämmer med barnaröverskans, uppges ha hört sig för om resorna till Frankrike.

Postkupp på vaxholmsbåt Värdepost stals ombord

STOCKHOLM. (TT)

Två säckar med värdepost försvann någon gång under tisdagseftermiddagen från Waxholmsbolagets "Västan", som lämnade Stockholm kl 15 och anlände till Vaxholm omkring kl 16,15. Enligt vad polisen visste på kvällen skulle säckarna inte ha innehållit några större penningbelopp. Något spår efter tjuven hade man då ännu inte fått.

Stölden upptäcktes då posttjänstemannen i Vaxholm kom ner till bryggan för att hämta posten. De två säckarna värdepost stod då inte att finna. De förvarades alltid på samma plats. Polisen i Vaxholm blev larmad om saken och satte omedelbart i gång med undersökningar, som dock inte gav något positivt resultat. Säckarna är ganska små och det är tänkbart att tjuven kunna gömma dem under rocken eller kavajen då han passerade över landgången. En annan möjlighet är att han slängt säckarna över bord till någon väntande båt. Enligt en uppgift skulle en ung man vara misstänkt för stölden. Polisen har sökt efter honom men inte kunnat anträffa honom. Man har dock ett gott signalement på honom, sägs det.

Enligt vad man konstaterat vid den avgående posten vid Stockholm 1 fanns det inga pengar med i sändningen. Det var endast en värdepåse eller -säck med i sändningen. Möjligen kan den ha innehållit en postsparbanksbok men däremot inga kontanter. Den andra säcken, som försvann är en s. k. brevpåse adresserad till Linanäs. Brevsäcken till Vaxholm fanns däremot kvar.

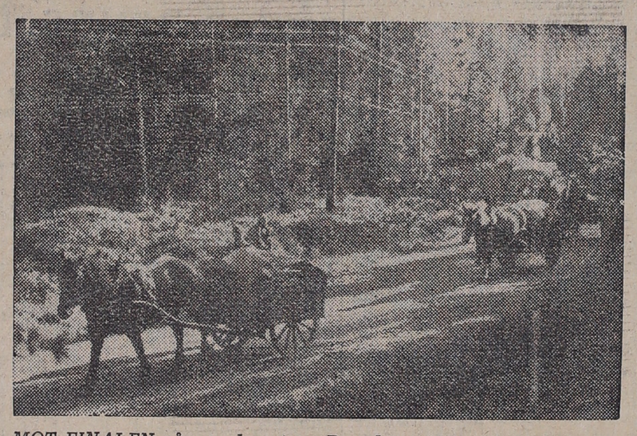

MOT FINALEN går nu den stora Bergslagsmanövern — K 4-trossen ses här på framryckning i dalaskogarna.

VV-beredare blev projektil Sviter efter 50-årskalas

HÄRNÖSAND. (TT)

Fabriksarbetare Erik Johansson, Frånö, och hans familj väcktes på tisdagsmorgonen av en våldsam explosion, som skakade hela huset i grunden. Det var varmvattenberedaren i källarvåningen, som exploderade. Den slog hål på ena gavelväggen i källarvåningen och slungades som en projektil 15 meter över mot en grannfastighet, där den studsade mot köksväggen. Lyckligtvis skadades ingen människa vid explosionen.

Johansson rusade vid knallen yrvaken upp och märkte inte att trappan till nedre våningen slitits sönder vid explosionen. Han föll handlöst ned genom det splittrade trävirket och eftersom även trappan till källarvåningen hade sopats undan och denna var belägen mitt under den andra trappan, rutschade Johansson ända ned till källargolvet. Han ådrog sig i fallet en del skador i benen.

Den johanssonska fastigheten blev nästan helt och hållet demolerad. Väggarna hade remnat och fyllningen runnit ut genom väldiga sprickor i trävirket. Alla fönsterrutor var krossade och farstudörren hade hamnat i häcken till en granngård.

Vid kramforspolisens undersökning framkom, att explosionen vållats av, att en strömbrytare till värmeberedaren var påslagen, medan cirkulationen i varmvattenberedaren hade stängts av. Man tror, att strömbrytaren i källaren slagits på av misstag av någon bland dem, som dagen förut uppvaktat Johansson på hans 50-årsdag.

Minst 20,000 kr kostar det att sätta fastigheten i beboeligt skick igen.

Kvinna hittades död i ballong "Rekord" slutade i Nordsjön

PARIS (TT)

Den 54-åriga franska skönhetsexperten, fru Paulette Armande Weber, som på måndagen påträffades död i gondolen till en stor ballong som hade störtat i Nordsjön utanför den danska kusten hade försökt att sätta nytt världsrekord. Hon ämnade slå ryskan Alja Rondratjevas rekord i uthållighetsflygning med ballong på 22 timmar och 30 minuter.

Fru Webers döda kropp påträffades i den halvdränkta gondolen av danska fiskare och fördes till Esbjerg.

Fru Weber, som var känd som en skicklig ballongflygerska med 220 flygningar bakom sig, startade i söndags em. ensam från Peronne i Frankrike. Hon åtföljdes till startplatsen av parisingenjören Georges Suire som hade organiserat flygningen. Just som hon skulle ge sig iväg kom hon att tänka på att hon inte hade så mycket pengar med sig och bad honom därför att ge henne litet. Han gav henne sin plånbok som också innehöll hans pass. Då plånboken påträffades i vraket trodde man först att Suire också hade omkommit.

Fru Weber började med ballongflygning som hobby redan 1928. I maj 1936 lyckades hon hålla sig i luften 21 timmar och 30 minuter och satte därmed nytt uthållighetsrekord. Hennes stora dröm var enligt hennes vänner att vinna Gordon-Bennet-cupen men hon fick aldrig ställa upp i den tävlingen.

Innan hon gav sig av fick hon av Suire rådet att gå ned om ballongen drev över Dunkerque. Om du kommer över Calais går allt väl, sade han. Men om ballongen tar vägen över Dunkerque tveka då inte utan gå ned.

Suire är också känd som en skicklig ballongförare.

Enligt beräkningarna skulle fru Weber ha landat i England, och i Calais-trakten såg man också ett tag på kvällen ljusen från ballongen. Men så ändrade vinden riktning och drev ballongen upp efter kusten på kontinenten.

Det var en fiskebåt från Esbjerg som bärgade ballongen. Fru Webergs kropp låg under vatten i gondolen. Man vet ännu inte med bestämdhet hur länge hon kan ha legat där.

Kriminalpolisen i Esberg som har hand om utredningen håller på med en närmare undersökning av ballongen.

SVIMMADE VID RATTEN DÖDSKÖRDE

SÖLVESBORG (TT).

En trafikolycka med dödlig utgång inträffade på tisdagskvällen i Sölvesborg, då 56-årige handelsresanden Eric Åkesson från Sölvesborg i en personbil var på väg till sitt hem och drabbades av ett svimningsanfall. Han förlorade herraväldet över bilen, som törnade mot en husvägg, varvid Åkesson ljöt en ögonblicklig död.

LONDON: En kraftig magnetisk storm i samband med stegrad solfläcksfrekvens stör för närvarande kortvågsförbindelserna över stora stora delar av världen. Förhållandena kommer att förbli besvärliga ända till den 9 oktober och från mitten av månaden kommer sedan en ny försämring att inträda, säger man på experthåll. Denna varar sannolikt till omkring den 20 okt.

De förbindelser som drabbats värst är de över Nordatlanten och från Europa till Asien.

Skolcentraliseringen avfolkar skogsbygden

STOCKHOLM (TT).

Centraliseringen av skolväsendet i skogsbygderna har gått mycket långt och skolskjutsar och inackordering för skolbarn har ökat i omfattning. Detta har ofta medfört oro och vantrivsel hos befolkningen som ifråga om skolväsendet inte fått samma service från samhällets sida som övriga bygder, påpekar arbetsmarknadsstyrelsens utredning om skogsbrukets arbetsmarknad i en promemoria till regeringen om folkskolan i skogsbygden.

Orsaken till folkskolornas centralisering är enligt utredningen i första hand förändringarna i bebyggelsens struktur och befolkningsförhållandena. Det pågår samtidigt strävanden att koncentrera såväl bebyggelsen som skolväsendet men samspelet mellan de olika åtgärderna har hittills i många fall varit otillfredsställande. Centralisering av skolorna har ibland äventyrat sådan bebyggelse i skogsbygden som från näringsmässig synpunkt är nödvändig.

Utredningen vänder sig mot 1950 års skolbeslut i den mån det innebär att skogsbygdernas speciella skolformer, de små bygdeskolorna med en lärare, skall avvecklas. I den mån ett gott och jämnt befolkningsunderlag finns för sådana skolor bör de inte bara bibehållas utan även ges en förstklassig utrustning såväl i fråga om lokaler och lärarbostäder som materiel. Väl utrustade och med nyå pedagogiska hjälpmedel bör dessa skolor väl kunna hävda sig inom enhetsskolans ram.

Utredningen vill att skolöverstyrelsen får i uppdrag att se över de i promemorian påtalade problemen och under hand söka åstadkomma lämpliga lösningar.

Nationalförsamlingen väntas bekräfta London

PARIS (TT - Reuter)

Att franska nationalförsamlingen kommer att bekräfta londonöverenskommelsen om Västtysklands upprustning anses nu vara alldeles säkert.

I parlamentskretsar råder allmänt uppfattningen att Frankrike står inför ett avgörande val — om det ställer sig avvisande måste det också finna sig i att överges av västmakterna och låta Västtyskland överta rollen som deras främste allierade på den europeiska kontinenten.

Konseljpresident Mendes-France torde därför bestämt kunna räkna med att församlingen, som börjar debattera överenskommelsen på torsdag, skall godkänna hans åtgärder. Det enda ovissa är vilken majoritet han får, och ovissheten beror i stor utstäckning på splittringen bland socialisterna.

Debatten skall avslutas på fredagskvällen. Om konseljpresidenten ställer förtroendevotum kommer omröstningen att äga rum först nästa vecka.

Svensk lustjakt hittad drivande med 5 ombord

CUXHAVEN (TT — DPA)

Den svenska yachten "Vandaris" påträffades på tisdagen drivande utanför Elbemynningen av ett tyskt fartyg som bogserade in den svenska båten till Cuxhaven.

Didesaffären:

Baranes tar tillbaka. "De röda fick intet"

Den kommunistiske journalisten Andra Baranes, som för ett par dagar sedan erkände att han lämnat hemliga militära upplysningar till det kommunistiska partiet, ändrade på tisdagen sina uppgifter med påföljd att militärdomstolen får börja nysta upp den trassliga spionhärvan på nytt.

Baranes förklarade nu att de kommunistiska ledarna skrattat åt honom då han erbjöd dem protokoll från det nationella försvarsrådets sammanträden. Partiledaren Jacues Duclos hade förklarat att Baranes' upplysningar inte hade något som heist intresse eftersom kommunistpartiet redan hade fullständiga uppgifter om rådets överläggningar. Då förhörsledaren major de Ressiguier frågade Baranes vem som lämnat upplysningarna till kommunisterna svarade denne: "Det var mycket högt uppsatta personer, men det är er uppgift att leta rätt på vilka det var".

Det kommunistiska partiet hade aldrig lämnat Baranes några ändrade versioner av försvarsrådets protokoll, vilket han tidigare hade uppgivit.

På tisdagen förhördes också en av de övriga åtalade, Roger Labrusse, som tillhört försvarsrådet. Även han tog tillbaka sina uppgifter från föregående förhör att han överlämnat militära hemligheter till Baranes.

Han medgav att han kände Baranes men endast så som en ämbetsman känner en parlamentsreporter.

Baranes och Labrusse konfronterades med varandra på tisdagen och Baranes förklarade då att han aldrig mottagit några dokument från Labrusse.

Oförändrat

Landdistrikt: Svag eller måttlig vind mellan ost och sydost. I allmänhet rätt molnigt och uppehållsväder. Oförändrad temperatur.

Allmänna utsikter för torsdagen: Vind mellan ost och syd. Tidvis något regn, dock företrädesvis i de södra och östra delarna. Oförändrad temperatur eller något kyligare.

Sjödistrikt: God till frisk bris mellan ost och sydost. Måttlig eller god sikt.

Laholms Tidning
Smedjegatan, Laholm
Redaktör: GUSTAF BERTLAND

Dagligt nyhets- och annonsorgan för Laholms stad och södra Halland, Markaryd samt angränsande delar av sydvästra Småland och nordvästra Skåne.

Telefoner:
Redaktionen 300
Redaktör G. Bertlands bostad 199
Expeditionen och annonskontoret 299
Annonschef Axel Larssons bostad anknytning 299

Annonspriser:
Före text 28 öre pr mm.
Textsida 30 „ „ „
Särsk. begärd placering å textsida 32 öre pr mm.
PRISFÖRHÖJNING debiteras med 30 procent för annonser beordrade med petitstil.
Önskas hyra, platssökande och borttappat 25 öre pr mm.
Förlovnings-, lysnings-, vigsel- o. födelseannonser 7:— kronor.
Annonser placeras ej på första sidan.
För hänvisning till och svars emottagande debiteras 1:—.
10 procents förhöjning lördagar och dag före helgdag.

Prenuumerationspris:
Halvår 16:50, kvartal 8:75, månad 3:25.

Dödsfall

†

Fröken
Hilma Charlotta Hansson
född den 23 aug. 1883,
har i dag stilla insomnat i tron på sin Frälsare.
Hasslöv den 5 okt. 1954.
SLÄKTINGARNA.

När jag slutar mina dagar,
Låt i ro mig somna in.
Ske det, när dig helst behagar,
Blott jag evigt bliver din.
Kom, o Jesu, bliv mig när,
Låt mig bliva där du är.

För den avlidnas vänner, som önska följa henne till graven, meddelas, att jordfästningen äger rum i Hasslövs kyrka tisdagen den 12 okt. kl. 14, där samling sker.

Sorg-Hattar och Slöjor
i ett förnämt och värdigt utförande.
Ekwalls Eftr.
LAHOLM
SPECIALAFFÄREN I HATTAR OCH MÖSSOR
Tel. 566 Laholm.

Andréns Begravningsbyrå
KISTOR och SVEPNINGAR
Allt ombesörjes.
Stortorget, Laholm Tel. 69.
Sommarb. Mellbystr. Tel. 69.

BRÖD. SVENSSONS BEGRAVNINGSBYRÅ
ombesörjer allt vid dödsfall.
LIKBIL TILLHANDAHÅLLES
Gamlebytorg 5, Laholm.
Tel. 703 Laholm och 68 Vallberga.

VID DÖDSFALL
Vände Eder till
Veinge Begravningsbyrå
Kransar, Buketter, Svepningar och Kistor till ortens lägsta priser.
Blomsterförmedling till in- och utlandet.
Hämtning från dödsorten ombesörjes.
Veinge Möbelaffär. Tel. 61.

SIGFR. CARLSSONS BEGRAVNINGSBYRA
Kistor med tillbehör.
Ombesörjer allt.
Likbil.
Tel. 36 - Knäred.

Auktion å skolhus.

Lördagen den 9 okt. 1954 kl. 14 låter Veinge kommun genom off. auktion, som förrättas å stället, försälja fastigheten Rävshult 2:14 (Bästhults skolhus) beläget cirka 8 km. från vägen Mästocka—Porsabygget.

Byggnaden, som ligger å friköpt tomt är i bra skick, uppförd av trä under plåttak, inredd till 2 rum och kök samt skolsal.

500 kr. av köpesumman betalas kontant. Övriga villkor vid auktionen. Fri prövningsrätt förbehålles.

Veinge kommunalnämnd.

Fastighets- och Lösöreauktion

i NORRA ÖSSJÖ pr HISHULT

Lördagen den 9 okt. 1954 kl. 2 em. låta dödsbodelägarna efter avlidne Enok Karlsson i Norra Össjö genom off. auktion därstädes försälja boets fastigheter 1/32 mtl. Norra Össjö 5^8 och 1/32 mtl. av Högaryd 1^4 i Hishults socken med därå varande byggnader. Inropare av fastigheten bör genast erlägga 2.000 kr. Övriga villkor före utropet.

Vid samma tillfälle försäljes boets lösöre varav må nämnas en arbetsvagn och en fjädervagn, plog, årder, harvar, hästriva och hackelseverk samt div. handredskap, ävensom en del inre lösbo, såsom möbler och husgerådssaker, den avlidnes gångkläder, linne och duktyg, glas och porslin samt div. köksattiralj m.m. Kontant betalning å lösöret.

Hishult den 6 okt. 1954.

AXEL ÅGARDT. Tel. 46 Hishult.

Café Vilan

Storgatan LAHOLM Tel. 485

öppnas åter efter en större renovering
TORSDAGEN DEN 7 OKTOBER
Nya som gamla kunder hälsas välkomna.
SONJA HANSSON.

Svenska kyrkans missionär,

sjuksköterskan Annie Berntsson håller föredrag med film fredagen den 8 okt. kl. 19.30 i IOGT:s ordenslokal, Laholm.
Ämne: Primitiv och modern sjukvård i Zululand.
Allmänheten inbjudes.
Kollekt till missionen.

Pastorsämbetet.

Knäreds mejeriförening

infordrar härmed anbud å följande mjölkskjutsar:
Gashultsskjutsen, Mästockaskjutsen, Uddared—Björkeredsskjutsen och Öhn—Putsered—Kåphultsskjutsen.
Närmare upplysningar kan erhållas i mejeriet, tel. 24 Knäred.
Anbud skola vara ställda till styrelsen och inkomna senast den 25 okt. 1954.

Styrelsen.

ANBUD

Härmed infordras skriftliga förseglade anbud å körning av snöplog vintern 1954/55. Närmare upplysningar pr tel. 71 Hallandsås.
Anbud märkt "Snöplogning" skall vara inkommet till lantbr. Edvard Hansson, Vråkärr, Hallandsås, senast den 15 okt. 1954.

Hallandsås Vägsamfällighet.

Ränneslöv

De röstberättigade inom Ränneslövs kyrkliga kommun, som äro intresserade för uppsättande av gemensam lista till kyrkofullmäktigevalet den 17 okt. torde samlas i Ränneslövs kommunalrum fredagen den 8 okt. kl. 18.30.

Ränneslövs Lottakår

håller sitt ÅRSMÖTE tisdagen den 19 okt. kl. 19.00 i Vallberga Föreningshus.

Styrelsen.

Till salu
Traktorer
John Deere, mod. B, m-47
Massay Harris 102, m-47.
A/B HALLANDS FRÖKONTOR
Getinge.
Representant för s:a Halland: Rune Nilsson, tel. 989 Laholm
7—8 fm. t.o.m. 9 okt.

Önskas köpa
Älg och rådjur
samt övrigt lovligt vilt uppköpes till dagens högsta priser.
Håkanssons Charkuteriaffär, Markaryd, tel. 10190.

Börja nu att sticka JULKLAPPAR
Det är roligt att sticka, och det finns så många bra julklappar man kan göra på det sättet. Välj garn hos oss — det finns mjuka behagliga garner i vackra färger och vi ha även färdiga jumpers och koftor i stort urval.
Firma AXEL BROMS
Storgatan
Tel. 65 - Laholm.

Östras MÖRKÖL

En mörk, fyllig maltdryck, som säkert kommer att uppskattas av många. Prova! Den finns hos Eder handlande.
Östra Bryggeri AB
Nederlag i Laholm
Tel. 76.

DANS
på Stadshotellet, Laholm den 9 okt. kl. 20.
Ej supétvång.
Buss avgår från Halmstad.
Laholms Idrottsförening.

Anna Skousgaards DANSSKOLA
börjar å Godtemplarsalen, Laholm.
SÄLLSKAPSDANS, ungdom och vuxna.
BALETTSKOLA för barn och ungdom.
Inskrivning lörd. den 9 okt. kl. 14—17.

Klänningstyger
i ripskvalité, vackra färger, endast 3:25 pr met.
Åke Eliasson
ALSTORP. Tel. 14.

Eskilstunasliperiet
utför slipning av alla slags eggverktyg, såsom rakknivar, saxar, köksknivar, köttkvarns- och maskinknivar, hårklippningsmaskiner, kreaturssaxar samt finmek. arbeten.
Hantverksgatan 28, Halmstad.
Tel. 3291.
(Mitt emot Högvalls bageri.)

LT
DEN 6 OKTOBER

Lantbrukaren och semesterfrågan

En social reform som inte kan utnyttjas av alla för vilka den är avsedd kan inte betraktas som tillfredsställande, skriver Politisk Tidskrift. Så är fallet med den nu lagstadgade 3-veckorssemestern, som vissa samhällsgrupper har svårt att kunna tillgodogöra sig.

Anställda kommer i detta fall i ett förmånligare läge än vad företagaren gör, som kanske har mycket svårbemästrade problem att skaffa kvalificerade ersättare under eventuell bortovaro. Sämsta möjligheterna till semester har utan tvekan lantbrukaren och hans hustru, i synnerhet om brukningsdelen hör hemma bland de medelstora lantbruken eller inom småbruket. Kreaturens skötsel fordrar daglig passning och binder lantbrukaren effektivt vid gården om han av driftsekonomiska skäl inte kan ha anställd ladugårdspersonal.

Därest målsättningen om gemensam och samtidig semester för hela lantbrukarfamiljen skall kunna förverkligas måste problemet lösas genom lantbrukarna emellan. Andelsladugården är en tänkbar lösning, av andra möjligheter kan nämnas systemet med ambulerande ladugårdsskötare, som handhar kreaturens skötsel för ett flertal småbrukare.

En mera allsidig prövning av andelsladugårdens för- och nackdelar har hittills hindrats av otillfredsställande lånemöjligheter för byggande av sådana anläggningar. Det statliga lån som kan erhållas är sålunda betydligt mindre än vad som eljest gäller för ekonomibyggnader. I detta sammanhang kan nämnas att SLU i våras företog en uppvaktning för jordbruksministern i nämnda ärende, varvid ett av önskemålen som framfördes var förbättrade lånemöjligheter. Den nuvarande bestämmelsen att andelsägarnas antal skall vara minst fem för att lån skall kunna beviljas, bör också omprövas. I många fall torde det vara befogat med långivning till ett mindre antal andelsägare.

Jordbruksbefolkningen har minst lika stort behov av ordnad arbetstid och semester som andra yrkesgrupper, tillägger den citerade tidskriften. Jordbrukarens yrke skulle för många ungdomar — inte minst för den kvinnliga ungdomen — te sig mera lockande, om det funnes möjligheter att bättre disponera arbetstid och fritid.

LAHOLM

Strålande vackra mattor och kuddar kan Ni själv sy med
Ali-nålen
en underbar hobby för alla damer och herrar.
Garn och material finnes.
FIRMA AXEL BROMS
Laholm.

Avtalsrörelserna.

Avtalsförhandlingar för 150,000 arbetare tillhörande metallindustri- och gjutareförbunden började på måndagen på Arbetsgivareföreningen. Verkstadsföreningen är arbetsgivareparten och förhandlingarna leds av direktör Joel Larsson, SKF. Förhandlingarna fortsätter på tisdagen.

Smågrisnoteringen

från Sveriges smågrishandlare riksförbund är från den 4 okt. 1954 tills vidare kr. 3:— per kg. t. o. m. 17 kg:s medelvikt och kr. 2:25 för vikt däröver. Premiegrisar klass I från veterinärkontrollerade besättningar betalas med ett tilläggspris av kr. 3:— per st.

Tillgång god. Efterfrågan god. Tendensen fast.

Anna Skousgaards dansskola,

välkänd och omtyckt, kommer att ha kurser i Laholm, vilka taga sin början inom den närmaste tiden. Se annons!

Kyrkofullmäktigevalet.

Röstberättigade inom Ränneslövs kyrkliga kommun, som äro intresserade av en gemensam lista vid kyrkofullmäktigevalet torde samlas i Ränneslövs kommunalrum fredag kväll. Se annons!

TICK TACK TICK ETT STJÄRNUR FÖR MEJ
TORE NILSON.
UR & OPTIK.
Storgatan - Laholm - Tel. 454

Familjenyheter

FÖDELSEDAGAR

85 år
fyller den 8 september f. gårdfarihandlanden fröken Matilda Magnusson, Groeryd, Hinneryd.

85 år
fyller den 7 okt. f. tunnbinderimäst. Otto Nilsson, Skummeslöv 5, Skottorp. N., som varit en dugande kraft i sitt fack, har tidigare varit bosatt i Båstad, men är sedan några år bosatt i Skottorp.

75 år
fyller den 7 okt. fru Hilda Pettersson, maka till lantbr. Nils Petter Pettersson, By 3, Ränneslöv.

70 år
fyller i dag lantbr. Lars Rosengren, Tarren, Båstad.

60 år
fyller i dag Amon Johansson, Menlösa, Våxtorp. J., som är född i Menlösa, övertog för cirka 30 år sedan fädernegården. Han är en mycket duktig lantbrukare och personligen en präktig och rejäl man, allmänt uppskattad. J. har helt ägnat sig åt skötseln av sitt lantbruk men har dock i många år varit styrelseledamot i Våxtorps mejeri.

60 år
fyller i dag fru Märta Elisabet Larsson, Tegelbruksvägen, Laholm, änka efter lantbr. Ludvig Larsson.

60 år
fyller i morgon fru Lovisa Gunnarsson, Tönnersa 8, Eldsberga, maka till lantbr. Adolf Gunnarsson.

HYLLNINGAR

— Hyllningarna för godsägare Oscar Ahlgren, Fredriksdorp, Vallberga, blev många och rikliga. På morgonen började det med den närmaste familjekretsen och senare följde en deputation från de anställda på gården som uppvaktade med ljusstakar av ystadsbrons. Från släktingar kom bordsilver och ljusstakar. Godsägare Ahlgrens många vänner uppvaktade med silverkandelabrar, silverfat, bokverk, vaser m.m. Från Ysby gamla skolstyrelse anlände en penningsumma, från Södra Hallands Specialodlareförening ett schatull, från Södra Hallands Kraftförening en större blomsteruppsats, från kommunala samarbetsnämnden och Höks polisdistrikt bokverk Diverse blomsteruppsatser anlände från bl. a. Findus i Bjuv, Ränneslövs kommunalfullmäktige, skolstyrelsen i Ränneslöv, Hembergs AB, Halmstad, Södra Hallands Lagerhusförening samt från Mellby kvarn. Ett 75-tal telegram anlände.

Vid en middag som jubilaren gav för den närmast vänkretsen blev han ytterligare hyllad i tal och sång.

DÖDSFALL

Hugo W. Andersson. En svensk-amerikan Hugo W. Andersson, Chicago — från Bassholma, Eket — har enligt ingångna telegram omkommit vid en bilolycka på semesterresa i Tuesan Arizona.

Han var född i Tossjö år 1896 och son till kvarnägaren och lantbrukaren Per Andersson i Bassholma, och hans maka. I unga år hade han olika anställningar å skilda orter. Såsom 25-åring reste han till Amerika och har sedan en lång tid tillbaka varit verksam såsom sjukgymnast å St. Elisabeth Hospital i Chicago. Andersson hade starka band med hembygden och glömde aldrig sina kära i gamla Sverige, vilka han besökte senast år 1950. Den avlidne sörjes närmast av syskon, svågrar och svägerskor samt syskonbarn. Han efterlämnar ett stort antal vänner såväl i Sverige som på sin nya bostadsort.

Hilda Paulsson. På Ängelholms lasarett avled i söndags fru Hilda Paulsson, Florshult, Örkelljunga, maka till lantbrukaren Martin Paulsson.

Den bortgångna, som var född nyårsdagen 1875, var sålunda i sitt 80:de levnadsår. Närmast sörjes hon av maken samt av barn och barnbarn, svärson och sonhustru. Dottern Brita är gift med kontorist Alvar Helmersson, Timsfors, och sonen Helge är lantbrukare i Florshult. Dessutom efterlämnar hon en syster och en broder.

Hilma Hansson. Efter en längre tids sjuklighet avled i går i sitt hem fröken Hilma Hansson, Hasslöv.

Den bortgångna, som var född i Hasslöv var 71 år gammal. Hon har under många år bedrivit en mjölkaffär i Hasslöv. Fröken Hansson efterlämnar minnet av en snäll och sympatisk kvinna. Hon sörjes närmast av syskonbarn. I sorgen vid hennes bortgång deltaga dessutom övriga släktingar och vänner.

BEGRAVNING

— En högtidlig begravning ägde i går rum i kapellet på Laholms begravningsplats, då stoftet efter lantbr. Oscar Nilsson, Östorp, vigdes till griftero. Prestaverna fördes av lantbrukarna Anders Larsson och Erik Nilsson, båda från Östorp. Kistan var tidigare placerad i kapellet, och akten inleddes med ps. 377, varpå k.-adj. Bergman förrättade jordfästningen. Så följde ps. 142: 4—5 samt begravningsmässan med antifonier. Akten slöt med ps. 97: 4—5, och när kistan bars ut ur kapellet, spelade musikdir. Pålsson "Larghetto" av Thure Olsson. Vid graven tog de anhöriga ett sista farväl och en dotter fru Birgit Johansson, Laholm, talade till den bortgångnes minne. En rik och vacker blomstergärd prydde båren.

SV. SPARBANKSFÖRENINGENS ORDF.:

Ö. Karups bank har väl följt med utvecklingen

Ordföranden i Svenska Sparbanksföreningen, rådman Gustaf Stenmark, Malmö, höll vid sparbanksjubileet i Ö. Karup ett intressant föredrag, ur vilket vi här återger följande:

— Sparbankernas ändamål är i nuvarande lag och i det lagförslag som 1948 års sparbankssakkunniga framlagt under innevarande års sommar i stort detsamma, som då den första sparbanken Göteborgs sparbank 1820 bildades. Ändamålet är att befordra sparsamhet genom att bedriva in- och utlåning av penningar och i samband därmed stående verksamhet. Under de första 10-tal åren efter den först bildade sparbanken lades huvudvikten på inlåningen. Sparbankerna kallades då välgörenhetsinrättningar och man syftade närmast till att omhändertaga och förränta småfolkets medel, och möjliggöra för strävsamma personer att själva förbättra sin ekonomiska och sociala ställning. Insättarna skulle i princip få insätta hur små belopp som helst och behålla äganderätt och dispositionsrätt till de insatta medlen. För förräntning av medlen utlånades dessa men detta var närmast att betrakta som en följdverksamhet än som ett huvudändamål.

Sparbanksbildandet, som under de första trettio åren ej hade någon större omfattning, hade under tiden 1860—1880 verklig högkonjunktur.

Ortens sparmedel till ortens näringsliv.

Vid dessa sparbankers bildande kom till klart uttryck, att sparbanken var ortens, låt vara i många fall en alltför liten orts, egen sparbank. Strävan var kanske att varje ort skulle bli självförsörjande med kapital, men viktigast var dock att de sparmedel, som uppsamlades i orten, i första hand kom ortens näringsliv och ortens befolkning till godo för ökad produktion och för höjning av ortsbefolkningens levnadsstandard.

Ett viktigt led i sparbankernas sparfrämjande verksamhet är den service, sparbankerna bjuder sina kunder, insättare och låntagare. Goda lokaler, tillräckligt öppethållande, kunnig, tillmötesgående personal. Genom denna tjänstegren kan en innehavare av en sparbanksbok i princip verkställa insättningar och uttagningar å sin gamla sparbanksbok i en annan sparbank var som helst i Sverige. Av Sveriges 448 sparbanker äro 441 anslutna till rikstjänsten. Det betyder med andra ord att jag kan använda min sparbanksbok vid vilken sparbank som helst i hela landet. En sparbankskund på resa kan medtaga sin sparbanksbok och ombesörja uttagning och insättning å den ort där han befinner sig. Sparbanksboken kan således i sparbankerna begagnas på samma sätt som postsparbanksboken i postsparbankens kontor.

En märklig utveckling sedan det år Ö. Karups bank bildades.

Under de många år sparbankerna existerat och ej minst under de år Östra Karups sparbank drivit sin verksamhet har sparbankerna utvecklats på ett ganska märkligt sätt. Utvecklingen har ej gått jämt framåt. Det har funnits år då sparbankerna stått stilla eller gått tillbaka beroende ibland på konjunkturen men ibland på efterblivenhet. Under andra perioder ha sparbankerna vuxit mycket kraftigt. Några siffror kan belysa utvecklingen. För tjugofem år sedan eller det år då Östra Karups sparbank varit verksam i 50 år uppgick det av sparbankerna i vårt land förvaltade kapitalet till 3,1 milliarder kronor. 1945 då sparbankerna firade sitt 125-årsjubileum utgjorde det förvaltade kapitalet omkring 5 1/2 milliarder kronor och i dag överstiger det 10 milliarder kronor. Med detta stora kapital är sparbankerna ett viktigt och betydelsefullt kreditinstitut. Då man härvid tar i betraktande att varje sparbank ställt sina resurser till förfogande inom sitt verksamhetsområde är det ingen överdrift att påstå att sparbankerna på ett mycket värdefullt, på många orter avgörande sätt, bidragit till vårt lands ekonomiska uppsving.

Jag vill särskilt peka på sparbankernas insatser för främjande av jordbruksnäringen och för byggandet av bostadshus samt för finansiering av hantverk och småindustri. Sparbankernas förankring i hemorten har den största betydelse ej endast för sparbanken och orten utan för hela vårt lands ekonomiska välfärd.

(Forts. å sid. 3).

Jätteautostrada mellan Östra Karup och Halmstad påbörjas inom fem år

Kostnaden 20—25 miljoner. — Motorvägen förändrar helt bygdens struktur

Det har flera gånger förut i Laholms Tidning talats om att den nuvarande riksvägen genom Laholm inte fyller anspråken på en modern autostrada med den nuvarande biltrafiken, som enligt vad sakkunskapen påstår skall fördubblas till år 1960. Ingenjören Klevemark i Stockholm var här nere för något år sedan och utredde dessa frågor och hade bara ett egentligt alternativ — en autostrada mellan Östra Karup och Eldsberga.

Hur ligger det nu till med denna sak? Laholms Tidning ställer frågan till vägdirektör Ragnar von Segebaden.

— Vi har gjort upp en flerårsplan för våra vägar, som just nu ligger ute hos vägnämnderna för yttrande. Dessa har vi inte fått in ännu och jag vill ogärna säga något innan nämnderna sagt vad de anser. Men en sak kan jag kanske ändå avslöja och det är att autostradaprojektet kommit med i denna flerårsplan. Vi inom vägförvaltningen anser nämligen helt enkelt att den nuvarande situationen på rikshuvudväg nr 2 — alltså den stora genomfartsleden mellan Skåne och Göteborg, är fullkomligt ohållbar. Det går helt enkelt inte att bemästra trafiken, allra helst vid så svåra fällor som broarna i Laholm.

Hur den nya autostradan skall utformas är lite tidigt att yttra sig om. Men att den skall räcka till är en sak, som vi är förvissade om. Den är helt flyktigt beräknad till en kostnad av 20 milj. kr. men det kan ju bli ännu mycket mer, slutar vägdirektören, som hoppas att den skall påbörjas inom fem år.

Förändrar bygdens struktur.

Några större planer på det ena eller andra sättet har vi inte just nu för södra Hallands del, berättar länsarkitekt Manne Carlman för Laholms Tidning. Orsaken till detta är helt enkelt den planerade autostradan, som just nu kastar sin skugga framför sig. Det kommer ju att bli ett jätteprojekt och kosta mellan 20 och 25 milj. kr. Dessutom kommer den att i allra högsta grad förändra hela bygdens struktur. Enligt planerna skall den gå ut från Östra Karup, ungefär vid det nuvarande vägkorset, passera väster om Skottorps samhälle under järnvägen och sedan följa kanten mellan strandskogarna vid Skummeslöv och Mellbystrand, gå över Lagan någonstans i närheten av Åmot och sedan ansluta till den nuvarande riksvägen någonstans mellan Trönninge och Fyllebro.

— Anslutningsvägarna till denna riksautostrada, huvudsakligen avsedd för fjärrtrafiken, blir inte mera än två eller högst tre. För alla andra vägar blir det korsningar under eller över vägen, slutar länsarkitekten.

Länsarkitekten omtalar även att det är meningen att autostradan så småningom skall dras öster om Halmstad men att här finns tre alternativ att välja på.

*

Det hela blir som sagt ett jätteprojekt, men redan nu kan man fråga sig om inte Halmstads stad är en betydligt värre trafikfälla än sträckningen mellan Östra Karup o. Fyllebro. Hade det inte varit bättre att börja med en autostrada runt Halmstad och sedan så småningom fortsätta norr- eller söderöver? Men i Halmstad tycks man vilja ha genomfartstrafiken genom den trånga stadsbebyggelsen. Den tid bilisterna kan köra in på autostradan Östra Karup—Halmstad förlorar de sedan i trafikeländet i Halmstad.

Cel.

DEN NYA MOTORVÄGEN GENOM SÖDRA HALLAND kommer kanske att te sig så här. Denna bild är hämtad från en amerikansk autostrada, men om bilismen i vårt land skall fortsätta att utvecklas på samma sätt som den gjort de senaste fem åren, är det inte utesluet, att vi även i vårt land rätt snart kan få en sådan trafik, som bilden härovan visar.

Konstutställning i Laholm: Den sköna verkligheten

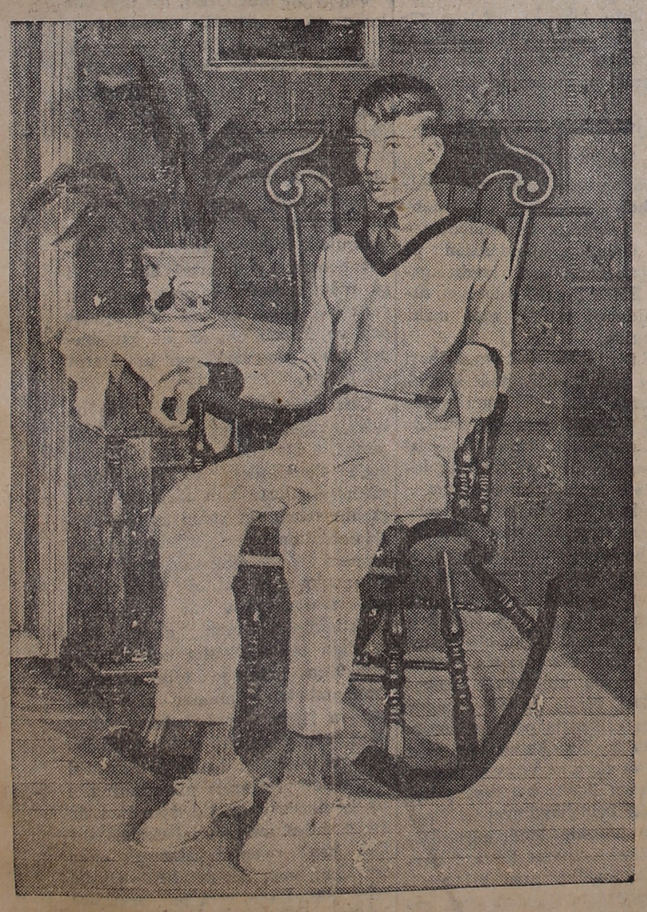

Arvid Fougstedt: Pojke i gungstol.

Riksförbundet för bildande konst visar den 10—17 oktober i Laholm sin vandringsutställning nr 129 "Den sköna verkligheten".

Det finns och kommer troligen alltid att finnas en sorts konstnärer, för vilka återgivandet av människor och natur är konstens huvudsakliga uppgift. De fängslas av tingens och händelsernas alla detaljer, finner dem tilldragande och vackra t. o. m. då det rör sig om olyckor och död. Hur många av forna tiders mästare har inte med närsynt blick, säker pensel och vacker färg förstått att återge de mest fasansfulla katastrofer — skeppsbrott' jordbävningar och bataljer.

Det är f. ö. snart hundra år sedan en uråldrig konstnärlig tradition började upphöra; den tradition som hade naturtroheten som enda uppgift. Den representerades av en stor mängd konstnärer, många gånger lika obemärkta som talangfulla, och dem tillkom alltså att illustrera sådant som var mer eller mindre minnesvärt, alltifrån kungabröllop och "pittoreska vyer" till eldsvådor och vanliga ansikten. Den konstnärstypen tjänade också vetenskapen: franske kungen kommenderade på sin tid en verklig mästare att i mezzotint illustrera en avhandling om hjärtats anatomi. De illustrationerna som så väl betonar det karakteristiska, anses fortfarande oöverträffade av fotografens närbilder.

Även om kameran, och inte minst de moderna rotationspressarna, övertagit de historiska "nytto- och beställningskonstnärernas" alla uppdrag, finns det ju i dag alltjämt målare, för vilka återgivandet av verkligheten förblivit en huvuduppgift. Den sakliga, realistiska konsten vill fortfarande gå en smula vid sidan av de otaliga skolbildningarna; den kan naturligtvis inte undgå att ta intryck av tidsstilen men drar sig i regel undan smak- och generationsväxlingarnas larmande tumult av strider och debatter.

"Den nya sakligheten blev namnet på 20-talets nästan allenarådande, verklighetsåtergivande konst, främst företrädd av Arvid Fougstedt och Otte Sköld. Dagens fåtaliga unga realister — stadsskildrarna Erik Wessel-Fougstedt och Reinhold Ljunggren — för ingalunda någon strid mot de nya, abstrakta stilbildarna. De anser endast att verkligheten är tillräckligt fascinerande, att ett naturtroget återgivande av den skall ge tillräckligt av lockelser och problem. Därmed anknyter även de till en urgammal tradition.

Utställningen öppnas i Stadshotellet söndagen den 10 oktober kl. 15.00. Till vernissagen kl. 15.00 kommer fil. lic. Lars Erik Åström från Riksförbundet och stannar sedan två dagar till för skolvisningar.

Östra Karups bank...

Forts. fr. sid. 2.

Insättningsmaximum höjt till 75.000 kr.

Som alla känner till ha sparbankerna ej rätt att driva sin verksamhet på det sätt de själva anse bäst utan verksamheten regleras i sparbankslagen som i åtskilliga avseenden beskär sparbankernas handlingsfrihet. Under denna sommar har 1948 års sparbankssakkunniga äntligen avlämnat sitt förslag till sparbankslag. Förslaget innehåller vissa lättnader jämfört med nuvarande lag. Insättningsmaximum har höjts från 50.000:— till 75.000:— kronor.

En annan nyhet är, att sparbank med viss begränsning skulle få rätt att lämna s. k. blancokredit d. v. s. lån utan säkerhet till högst 3.000:— kronor i varje fall. För sammanslagning av sparbanker har föreslagits ett förenklat förfarande genom regler om fusion.

Jag kommer slutligen in på frågan, hur den allmänna tillsynen över sparbankerna skall ordnas. I denna fråga ha de sakkunnigas majoritet föreslagit en genomgripande förändring. Majoriteten har som sin mening uttalat, att den nuvarande ordningen med länsstyrelsen och de allmänna ombuden och en särskild sparbanksinspektion vore otillfredsställande och att det enda rätta vore att det allmännas tillsyn över sparbankerna utövades av bankinspektionen.

Sparbanken en ovärderlig tillgång för sin ort.

Med denna korta översikt över sparbankernas syfte, utveckling och verksamhet samt över några vitala frågor i förslaget till ny sparbankslag har jag genomgått det ämnesområde över vilket sparbankens styrelse vid detta tillfälle önskat redogörelse. Jag vill emellertid gärna tillägga några ord om Östra Karups sparbank som i dag firar sitt 75-årsjubileum. Sparbanken är en typisk sockensparbank, som tillkommit för socknens bästa. Den har som så många andra sparbanker en fastförankring i hemorten. Med sina förvaltade medel som nu uppgå till omkring 6 milioner kronor har den efter sin förmåga bidragit till den ekonomiska utvecklingen inom socknen. Sparsamhet har den främjat genom in- och utlåning. Den har följt med i utvecklingen, och driver skolsparrörelse, hemsparbösserörelse och nyföddabarnsparrörelse och sparklubbsrörelse d. v. s. i det närmaste alla de sparformer som efterhand införts inom sparbankerna i sparfrämjande syfte. Utlåningen har huvudsakligen skett till jordbruket och bostadsbyggandet. Sparbanken har otvivelaktigt varit en ovärderlig tillgång för socknen.

Vid sitt 75-årsjubileum kan sparbanken vara mycket tillfreds med sin hittills utförda gagnerika verksamhet och den bör med ljusa förhoppningar gå framåt mot kommande år, som vi hoppas uppfyllda av intensivt arbete för sparbanken, för sparbanksväsendet och dess idéer för hemortens och vårt lands bästa. Jag bringar, sparbanken och dess ledning mina personliga varma lyckönskningar och tillåter mig samtidigt i min egenskap av ordförande i Skånska sparbanksföreningens styrelse framföra de skånska sparbankernas välgångsönskningar, slutade rådman Stenmark.

Hishult

Hishults klubbodlare

har haft en orientering i Kornhult. Banan var snitslad och mätte tre kilometer. F. d. överlärare Viktor Persson var banläggare. På grund av den av regnet våta terrängen måste banan gå på stigar och inte alltför oländig terräng. Start och mål var Furet. Tre kontroller fanns, där de tävlande fick på kartan pricka ut den punkt de befann sig på samt svara på några frågor. Tävlingen hade 23 deltagare. 16 av dessa deltog i en kompassmarsch på c:a 100 meter. Denna bana hade lagts upp av Viktor Persson och Klas Andersson. Efter tävlingen tändes ett bål, där man på lägervis stekte äpplen och hade annan underhållning. Efteråt bjöd syskonen Hulda och Viktor Persson alla deltagare och funktionärer på kaffe. För den trevliga festen ber gästerna att genom LT framföra ett varmt tack.

Resultat av orienteringen:

1) Pojkar, grupp I. 1) Alf Lindkvist 34 poäng. 2) Nils Erik Gustafsson 33,5 poäng.

Flickor, grupp I. 1) Marianne Bengtsson 37,5 poäng. 2) Gunnel Jakobsson 24 poäng.

Pojkar, grupp II. 1) Gert Ivarsson 31,5 poäng. 2) Rolf Jönsson 25 poäng.

Flickor, grupp II. 1) Ingela Söderberg 22,5 poäng. 2) Mona Johnsson 18,5 poäng.

Resultat av kompassmarschen: 1) Mona Johnsson, prickfritt. 2) Rolf Johansson, avvikelse 1,5 m. 3) Gert Ivarsson, avvikelse 1,6 m.

Prisutdelning sker på skördefesten den 2 nov.

BRIDGE

LAHOLMS BRIDGEKLUBB

Andra omgången om Gerda o. Egron Hansons vandringspris spelade Laholms Bridgeklubb i måndags. Det pålitliga paret Stina och Ragnar Jönson segrade denna kväll med goda 395 p. (medel 330 p.) och ligger också sammanlagt etta med 678 p. Som tvåa för kvällen kom paret Inga och Hilding Svensson på 385 p.

Några kvällsresultat:

1) Stina och Ragnar Jönson 395 p. 2) Inga o. Hilding Svensson 385. 3) Hjördis o. Fredrik Johansson 384. 4) Vilna o. Georg Andersson 373. 5/6) B. Johnson—C. Christensson, T. Linneros—A. Danielsson 368.

Sammanlagt:

1) Stina o. Ragnar Jönson 678 p. 2) B. Johnson—C. Christensson 666. 3) T. Linneros—A. Danielsson 662. 4) J. Jannerdahl—D. Lange 654. 5) Inga o. Hilding Svensson 647. 6) Vilna o. Georg Andersson 645. 7) R. Nilsson—G. Nilsson 623. 8) Hjördis och Fredrik Johansson 613. 9) V. Fries—H Stare 613. 10) S. Jönsson—E. Jönsson 604.

Nybörjarkursen tager sin början nästa onsdag den 13 okt. kl. 19.00 på Stadshotellet.

"Slam"

Ränneslövs bridgeklubb.

Resultat av senaste spelomgången:

Div. 1: 1) Bengt och Greta Bengtsson 148 p, 2) Gustav och Iris Berggren 136, 3) Gunnar Nilsson—Gösta Andersson 130, 4) Egron och Tyra Kronkvist 115, 5) Anders och Stina Jönsson 114.

Div. 2: 1) Gustav Nilsson—Sven Jönsson 110 p, 2) Åke Nilsson—Erik Gunnarsson 95, 3) Lennart Persson—Gunnar Jönsson 91, 4) Allan Larsson—Valter Svensson 87, 5) Sixten Paulsson—Orrdahl 84 p.

BROADWAY-TEATER BLIR TV-STUDIOS.

Tre Broadway-teatrar i Neew York har kapitulerat för televisionen. Teatrarna skall byggas om till TV-studios. Efter denna förlust blir det bara 28 teatrar kvar vid New Yorks teatergata. För säsongen är 52 premiärer planerade på Broadway.

MISSFÖRSTÅND.

Den stora amerikanska dagtidningen New York Herald Tribune refererade Vasaloppet på följande sätt:

"Den stora nationella svenska skidlöpningen på en nio mil lång bana vanns något överraskande av skidmästaren Gustav Vasa på utmärkt tid".

MARSCHFART

på bra väg kan bli dödsfart i städer och samhällen. Fort, fortare, farligt — kör varligt"!

LAHOLMS TIDNING är bäst som ortstidning.

Senaste nytt:

Kiosktjuvarna i Markaryd hade stulit för 75.000

MARKARYD i dag.

De tre skyddshemselever, som för närvarande sitter i förvar hos polisen i Markaryd och som härom natten gjorde skyldiga till inbrottet i Pressbyrågns kiosk i köpingen, har visat sig vara riktiga stortjuvar. Det sammanlagda värdet av de varor inklusive bilar och kontanter de stulit eller de skadegörelser de åstadkommit uppgår enligt polisens på tisdagskvällen gjorda beräkningar till inte mindre än över 75.000 kr. Inbrott har gjorts på inte mindre än 32 ställen på olika håll i landet.

I första hand har ungdomarna gjort sig skyldiga till stöld av bilar, av vilka en del totalförstörts vid havereringen. På flera ställen har de gjort inbrott för att stjäla bensin, och i de fall, där de inte lyckats med detta, har likväl skadegörelse åstadkommits. Förutom inbrottet i Markaryd, där varor och kontanter stals för sammanlagt 370 kr., har de unga tjuvarna brutit sig in hos en firma i Kalmar, och lagt beslag på ett kassaregister värt 1.505 kr., som de helt gjort obrukbart. Det kontanta bytet blev vid detta tillfälle endast 2 kr. Hos en annan firma i Kalmar har ynglingarna kommit över 70 kr. i pengar.

Biltjuvar körde i diket i Tjärby, togs vid Laholm

En bilist, som söderifrån kom till Halmstad natten till i går, omtalade för Halmstadspolisen, att han mött tre mystiska personer strax norr om Laholm. Halmstadspolisen hade kort förut fått rapporter om ett par bilstölder. Man gav sig nu iväg för att spana efter de mystiska individerna. Poliserna fick se en bil som stod med lyktorna tända i ett dike nära Tjärby. Det visade sig att bilen var stulen på Karl XI:s väg i Halmstad.

De två männen togs senare på natten strax vid Laholm. De erkänd att de på natten tagit en bil vid Karl XI:s väg och kört densamma i diket Innan de tog bilen hade de gjort ett inbrottsförsök i firma Roberts Kläder vid Brogatan, som tjuvar tycks ha fått en speciell förkärlek till. De slog ut en ruta men blev skrämda och gav sig iväg utan att ha varit inne i lokalerna. De två visade sig vara ett par unga göteborgare med flera tidigare brott på sitt samvete. De hade haft en tredje göteborgare i sällskap, vilken emellrtid lyckats sticka undan.

De andra bilstölderna — det var egentligen två — kom halmstadspolisen på spåren sedan den fått rapport om en vinglig färd i Halmstad. Uppgiftslämnaren trodde det var en rattfyllerist. Bilen körde snart mot ett räcke vid Tullgatan och blev stående där. Den var stulen i Ullared. Biltjuvarna stal nu en annan bil. Med denna körde de söder ut. Men polisen var dem på spåren, och vid Fyllebro blev de omkörda. De hoppade då av bilen medan denna ännu hade fart. Bilen gick i diket. Bara en av de fyra tjuvarna kunde polisen ta. Senare på natten greps ytterligare två av dessa tjuvar.

Allt som allt lyckades sålunda halmstadspolisen natten till i går taga fast fem biltjuvar.

Laholms nya ålderdomshem diskuterades av hantverkarna

TREVLIG HANTVERKSTRÄFF SLUTADE "OAVGJORD".

Rätt så många av Laholms Hantverksförenings medlemmar hade mött upp till gårdagens sammanträde men så lovades också en kommunal diskussion om det nya ålderdomshemmet. Denna blev också både trevlig och livlig om än föga givande — var hemmet skall ligga är redan beslutat och platsantalet föranledde inga större meningsskiljaktigheter. "Oavgjort" får man kanske kalla resultatet.

Föreningens ordf. skräddaremästare Filip Hägerström hälsade välkommen och gav en redogörelse för Hallands Företagareförenings årsberättelse. Denna är kommen till för att låna ut pengar till småföretagare och hantverkare men hr Henry Söderström och säkerligen många fler fann det mycket underligt att innan så kan ske måste en statlig tjänsteman för en kostnad av 30,000 kr. pr år anställas när det f. n. tillgängliga beloppet för utlåning är 90,000 kr.

Det tidigare väckta förslaget om att bilda en damklubb hade behandlats av styrelsen som föreslog att till nästa sammanträde inbjuda fruarna och andra intresserade samt då bjuda dessa på supé och underhållning. Detta gick mötet utan diskussion med på. Det beslöts även att samarbeta med Samaritföreningen och Rödakorskåren ifråga om arbetsskyddsdagar och till kommitterade för detta valdes fabrikörerna Arne Carlsson och Tage Jönsson. Anslogs erforderligt belopp för deltagandet.

"Social-Laholm"

skulle kamrer Folke Willstrand ha kunnat satt som rubrik på sin intressanta exposé över hur fyra av stadens sociala nämnder verkar och arbetar för att till sist övergå i frågan om det nya ålderdomshemmet. Först redogjorde han för det mycket grannlaga arbete, som utföres inom barnavårdsnämnden som även i vissa fall har hand om ungdomsfostran. Han berättade om hur det tillsättes en barnavårdsman för varje utomäktenskapligt barn, hur det betalas ut bidragsförskott till mödrarna om fäderna äro försumliga och många andra saker ur nämndens arbete.

Pensionsnämndens arbete kom därnäst och härvid omtalade hr Willstrand att folkpensionen i år beräknas till 1750 kr för ensamstående och mellan 2800 och 2900 kr. för äkta makar. Till detta kommer så kommunalt bostadstillägg som han rekommenderade alla gamla att söka. Invalidpension utdelas endast om någon har arbetsförmågan nedsatt till mindre än en tredjedel.

Nykterhetsnämndens uppgifter äro ingalunda lätta, förklarade han men i många fall lyckas nämnden bringa vederbörande missbrukare på bättre tankar. En stor uppgift blir det dock när spriten släpps fri nästa år och därför har nämnderna upprustats betydligt.

Fattigvården i Laholm har en stat på 108,000 kr. varav det allra mesta går till ålderdomshemmet. Här finns det f. n. 17 pensionärer fast man ibland haft upp till 25. Emellertid har folkpensionen haft det med sig, att de gamla söker klara sig så gott de kan och endast i yttersta nödfall anlitar fattigvården. Men jag vill varmt rekommendera den hemhjälp, som de gamla kan rekvirera genom arbetsförmedlingen och som lämnas av damer tillhörande Rödakorset.

På ålderdomshemmet har vi billiga driftskostnader, endast 6,30 kr. pr dag, som tas ut av pensionärerna om de kunna be-

Markaryds-bygden

Laholms Tidnings lokalredaktion: Markaryd, Villagatan
Redaktör Sven B. Jönsson. Tel. 10150.

Landstinget har inletts

Precis på slaget kl. 10 öppnade ålderspresidenten Kronobergs läns landstings lagtima möte för året i måndags i stadshotellets nymålade och färgsprakande festsal. Ålderspresidenten — ja, det var landstingets mångåriga ordförande, förre riksdagsmannen Hjalmar Svensson i Grönvik.

Endast ett nytt ansikte sågs i församlingen sedan sist. Det var riksdagsmannen Ebbe Ohlsson, som efterträtt framlidne majoren Ragnar Aaby-Ericsson.

Sju av ledamöterna visste med sig, att de inte skulle återkomma till nästa landsting — antingen hade de avsagt sig förnyat förtroende eller också hade de missgynnats av valvind eller den nya kretsindelningen.

Det var, som sagt, Grönvik, som öppnade plenum i egenskap av den ledamot, som hade de flesta landstingsåren på sin nacke.

Det första, som ålderspresidenten gjorde, var att hålla en parentation över framlidne majoren Ragnar Aaby-Ericsson.

Ålderspresidenten förklarade så årets landstingsmöte öppnat.

Sedan fullmakten för riksdagsman Ebbe Ohlsson att träda in i Ragnar Aaby-Ericssons ställe hade upplästs och den nya välkomnats, skedde val av presidium till vilket vi återkommer.

Åtta fall av polio i Braås och Växjö.

Epidemirapporterna från Kronobergs läns läkare till förste provinsialläkaren upptar för tiden 16—30 sept. följande antal fall i följande distrikt:

1 fall paratyfus i Ryssby, 8 fall akut barnförlamning i Braås och Växjö stad, 1 fall smittosam gulsot i Växjö stad, 6 fall mässling i Ljungby norra och södra, Lessebo, Alvesta och Lenhovda, 7 fall påssjuka i Växjö distrikt och Markaryd, 20 fall kikhosta i Växjö distrikt, Åseda, Lenhovda och Växjö stad samt dessutom talrika lätta encephalitfall i Växjö stad.

Fyra tvåmålsskyttar i sydvästra.

Fyra man antecknade sig för vardera två mål i söndagsomgången av Smålandsserien div. I sydvästra. Det var Markaryds kedjedebutant Karl-Erik Karlsson, Refteles Olle Blomgren, Anderstorps vy Inge Bengtsson samt Växjö Norras straffsparksexekutor chb Ingvar Johannesson, som slog in två stramare på Alvesta. I skytteligans topp blev ledaren Signar Hellberg för andra söndagen i rad mållös, medan Thure Grahn, Markaryd, ryckte upp jämsides med Liatorps Ove Persson.

15 mål: Signar Hellberg, Burseryd.

8 mål: Thure Grahn, Markaryd, Ove Persson, Liatorp.

7 mål: Birger Svensson, Växjö Norra, Inge Bengtsson, Anderstorp.

6 mål: Erik Lust och Lars Sjögren, Reftele, Valter Bengtsson, Liatorp.

5 mål: Bertil Holm, Älmhult, Vilgoth Ryd, Kenneth Kroon, Roland Stensson, Anderstorp, Erling Ludvigsson, Burseryd, Ove Johansson, Liatorp, Bo Svensson och Stig Johansson, Smålandsstenar.

4 mål: Åke Nilsson, Anderstorp, Kenneth Olsson, Liatorp, Karl Andersson, Olle Sandkvist, Burseryd, Jan-Inge Karlsson, Alvesta, Hilding Ekstrand, Traryd, Bertil Ohlsson, Markaryd.

SMÅLANDSSERIEN DIV. I

Sydvästra gruppen

Burseryd	9	7	1	1	31—11	15
Anderstorp	9	6	2	1	32—14	14
Växjö N.	9	6	1	2	21—14	13
Reftele	9	3	5	1	18—17	11
Liatorp	9	4	1	4	27—29	9
Smålandsst.	9	3	1	5	20—28	7
Traryd	9	3	0	6	13—20	6
Markaryd	9	3	0	6	20—28	6
Älmhult	9	1	3	5	16—32	5
Alvesta	9	1	2	6	16—21	4

SMÅLANDSSERIEN DIV. II

Ljungbygruppen

Strömsnäs	9	8	0	1	53— 7	16
Timsfors	9	7	2	0	40—15	16
Ryssby	9	6	1	2	42—18	13
Ljungby B	9	4	1	4	28—18	9
Rydaholm	8	3	2	3	21—18	8
Liatorp	9	4	0	5	18—41	8
Traryd	8	3	0	5	9—23	6
Delary	9	2	1	6	21—38	5
Hamneda	9	1	2	6	11—46	4
Ingelstad	9	1	1	7	16—35	3

SMÅLANDSSERIEN DIV. III

Sunnerbogruppen

Markaryd	9	8	1	0	36—13	17
Älmhults BK	9	7	0	2	29—15	14
Älmhult B	8	6	0	2	25—12	12
Strömsnäs	9	4	3	2	27—22	11
Virestad	8	4	0	4	22—20	8
Hallaryd	9	4	0	5	23—23	8
Hinneryd	9	3	1	5	21—26	7
Timsfors	9	3	1	5	21—31	7
Tuthult	9	1	2	6	22—32	4
Diö	9	0	0	9	9—41	0

tala. Men vi har en utomordentligt duktig personal.

Ombyggnaden.

Redan 1938 var den första om- och tillbyggnaden aktuell och då skissade arkitekt Nygren upp ett förslag. Men kommunsammanslagning och krig kom emellan och det blev intet gjort. Först på de allra senaste åren har det blivit aktuellt på nytt då det nuvarande hemmet är gammalt och skröpligt. Flera förslag har gjorts upp men i det allra senaste av Bögh-Andersen gäller det om det skall vara 30 eller 36 platser. Då skall den gamla huvudbyggnaden bibehållas och en ny flygel i två våningar byggas där tvättstuga och svinhus nu ligger. Rummen blir vad socialstyrelsen föreskriver 10,5 kvm. men varje får en toalett, något som jag anser vara mycket viktigt. Så blir det naturligtvis dagrum och kaffekök för pensionärerna och i den gamla byggnaden blir det ekonomiavdelning på nedre bottnen och personalrum på den övre.

Frågan är nu om man skall bygga på den gamla tomten eller på något annat ställe. Men de gamla vill bo centralt och de gamla byggnaderna är dock en tillgång. Visst är tomten i minsta laget men med 30 vårdplatser behöver man inte komma så långt in i vallen mot Tivolivägen.

Platsen är ej bra

hävdade hr Axel E. Larsson, som inledde diskussionen. Det räcker med 30 vårdplatser men det blir dåligt med sol och det är rätt så fuktigt här nere. Nog kunde man få en tomt på annat håll och staden har stort behov av byggnaderna som de äro. De äro dock gamla och det blir dyrt att bygga om dem.

Hr Henry Söderström: Men Axel Larsson var med om att bygga pensionärshemmet på Tivolitorget.

Hr Axel Larsson: Det var jag inte, jag ville lägga det i Gamleby.

Hr Henry Söderström: När jag ville köpa en tomt mitt emot "slottet" så fick det absolut inte byggas på denna — nu finns där inte mindre än sju hus. Och i Gamleby fick man ju inte röra ett hus.

Ordföranden: Nog var det olyckligt att pensionärshemmet blev lagt på Tivolitorget men beträffande ålderdomshemmet är det redan beslutat var det skall ligga. Denna plats är nog bra, ty de gamla behöver förströelse. Hur det är med den gamla huvudbyggnaden i det nuvarande ålderdomshemmet är rätt svårt att yttra sig om — medborgarhuset ansågs ju vara så förfärligt bra men rent principiellt anser jag att de gamla husen skulle bort och helt nya byggas — det blir billigast i längden.

Hr Karl Andersson: Man kan ju gallra kraftigt bland träden i Tivoliparken så blir det väl sol.

Hr Vald. Josse: Gör som i Ängelholm, sälj det gamla och bygg ett nytt och tjäna pengar.

Hr Axel Larsson: Här kan bli bra lokaler för småindustri.

Hr Söderström: Det var ju tråkigt att ålderdomshemmet, som hr Larsson säger inte går att bygga om. Men när han och Bögh-Andersen tittade på medborgarhuset, så var detta så bra, så bra. Hur är det nu?

Hr Karl Westerberg: Det hela hörs ju rätt så bra men för att diskutera en sådan sak, så måste man titta på ritningar och det har vi inte fått se några. Men nog bör det väl finnas någon liten trädgård till ett ålderdomshem. Inte kan det heller bli någon trivsamhet i den halvdager, som det måste bli här nere. Nog kan det väl i den här lilla staden finnas bättre och trevligare tomter än på Tivolitorget? Det är ju klart att kostnaden blir högre men vad betyder det — vi bygger för framtiden. Nedanför eller vid sidan om präst gården finns ju goda utrymmen.

Efter ytterligare några repliker tackade ordföranden för den trevliga diskussionen, som i viss mån även berört andra saker än ålderdomshemmet och så samlades man till sedvanlig hantverkaresupé där denna viktiga fråga ytterligare dryftades.

Massbehandling av anslagsärenden präglade tisdagens landstingsmöte

De livligaste debatterna vid tisdagens landstingssammanträde uppstod faktiskt kring anslagsfrågor av mindre ekonomisk räckvidd. Så skedde exempelvis kring ett anslagskrav om huruvida den s. k. ungdomsnämnden i länet skulle få 6,000 eller 4,000 kr i anslag till klubbverksamhet bland ungdomen. Vidare väckte inköp av en kombinerad jordfräs och ogräshacka till lanthushållsskolan på Plönninge och storleken på en motoriserad gräsklippningsmaskin för folkhögskolan på Katrineberg synnerligen friska men dessbättre även muntra debattinlägg till liv. Hr Ragnar Persson i Vinberg svarade som så ofta förr för en del drastiska synpunkter, som uppblandade med axplock ur kinesisk filosofi och om praktiska ting mer eller mindre väl förfaren sakkunskap fick utgöra argument i debatterna. Till landstingets förmån skall dock sägas, att det inte bara var prat, utan ordföranden klubbade under den tre och en halv timmar långa sessionen genom inte mindre än sextiosex olika frågor fallande under undervisnings- och allmänna utskottets beredningsarbete.

Diskussionen började så vackert kring anslaget till Hallands museiförenings anslagsäskanden för år 1955 med 10,000 kr. Hr Gustaf Nilsson i Göingegården ville pruta ned anslagen till 5,000 kr, men förvaltningsutskottets samt undervisnings- och allmänna utskottets majoritetsförslag om det större beloppet vann landstingets gillande.

Klubbverksamheten

kom att spela en mer framträdande roll i debatten. Fu hade tillstyrkt ett med 2,000 kr förhöjt anslag till 6,000 kr efter en votering där ordföranden, hr Pettersson i Dahl, fällt avgörandet för det högre beloppet. Undervisningsutskottet var även positivt och tillstyrkte de 6,000 kronorna med 6 röster mot 3. Bland minoriteten befann sig emellertid hr Ragnar Persson i Vinberg som dock förmodade, att eftersom landstinget var kallsinnigt mot hr Nilssons i Göingegårdens prutningsförslag på biblioteksanslaget var det väl knappast möjligt att påverka majoriteten i sparsam riktning här heller. Tal. tyckte emellertid att hushållningssällskapets och statens bidrag till denna klubbverksamhet bland ungdomen är så rikliga att landstinget gott kunde visa återhållsamhet utan att därmed klubbverksamheten skulle bli lidande. Hr Persson undrade även, om man inte kunde ta litet av anslagen för museiintendenten Albert Sandklevs medeltidsjordbruk i Dagsås och ge detta åt ungdomens odlingsverksamhet i stället.

Utskottsordföranden, hr Mellström, underströk emellertid verksamhetens stora betydelse och rekommenderade det högre anslaget. Detsamma gjorde landshövdingen, som såg sig föranlåten ingripa i debatten. Vi ligger efter bl. a. landstingen i Norrland, som anslår ganska stora belopp för detta ändamål, sade landshövdingen. För sin del såge han mycket gärna att klubbverksamheten utvecklades ytterligare, bl. a. till att omfatta även lantarbetarna i större utsträckning än vad nu är fallet.

Hr Johannes Antonsson i Frillesås utvecklade ytterligare positiva synpunkter på frågan. Anslaget har varit oförändrat de åtta år jag suttit i landstinget, sade han, men andra organisationer har fått ökade anslag. 10,000-tals frivilliga arbetstimmar läggs ner på denna verksamhet, framhöll hr Antonsson, därför bör inte landstinget vara för njuggt när det gäller en ungdomsverksamhet efter så sunda banor som det här är fråga om. Efter ytterligare en stunds polemik i vilken bl. a. hr Persson i Vinberg citerade kinesisk filosofi om hur lyckliga människor blir, som odlar blommor, och att han själv odlar både blommor och kål, men därför inte kunde förstå att det skulle till kursverksamhet för all slags odling, biföll landstinget ett anslag med 6,000 kr. Voteringssiffrorna blev 26 mot 10.

Mekanisering eller icke mekanisering

var huvudtemat i den debatt som fördes kring ett anslag för inköp av en kombinerad jordfräs för Plönninge lanthushållsskola. Fu hade tillstyrkt ett belopp för detta inköp med 425 kr. Undervisnings- och allmänna utskottet avslog emellertid framställningen med 5 röster mot 3. Hr Mellström ansåg för sin del att man borde utnyttja maskinerna i större utsträckning även för trädgårdsarbete och yrkade bifall till Fu:s förslag. Hr Persson i Vinberg uppträdde även i denna fråga som den stränge sparsamhetsivraren och menade dessutom att praktiska skäl talade för avslag då lanthushållsflickorna inte kan vänta att få motoriserade trädgårdsredskap hemma. Fru Rut Hernqvist, Halmstad, trodde att det var kvinnorna i styrelsen för Plönninge lanthushållsskola, som var en nagel i ögat för hr Persson och att det var därför han inte ville gå med på anslaget. Hur är det förresten med logiken hos hr Persson? frågade hon. Den ena gången ironiserar han över Sandklevs medeltidsjordbruk och den andra över att vi vill mekanisera jordbruksarbetet. Fru Gunhild Johansson, Falkenberg, ansåg inte att lanthushållsskolan behövde ett sådant redskap som det här var fråga om. Fru Margit Olsson i Genevad var däremot övertygad om dess nytta. Hr Persson i Vinberg behöver kanske motionera då han är fri från riksdagen på somrarna, sade hon, men flickorna på Plönninge har annat att göra än att luka ogräs under den korta skoltiden. Hr Rudolf Larsson i Fjärås undrade om det är fråga om jordfräs eller luknings-maskin. Det är bådadera i kombination, upplyste fru Olsson och hr Mellström. Den senare tillade: Hade jag varit lika konservativ som hr Persson och fru Gunhild Johansson skulle även jag ha yrkat avslag, men jag tycker att flickorna behöver lära något nytt även om de inte har omedelbar användning för detta i hemmet. Slutvinjetten till debatten bildade ett inlägg av hr Persson, där han försäkrade att platsen var olämplig för bevisföring om hur mycket han uppskattade kvinnorna.

Med 22 röster mot 14 biföll landstinget ett anslag på 425 kr.

Delade meningar uppstod

även kring ett av Svenska livräddningssällskapets hallandskommitté begärt anslag av 4,000 kr för inköp av livräddningsattiralj för Frösakulls badstrand. Fu hade avslagit framställningen. Hr Tore Bengtsson i Halmstad menade att detta var en angelägen uppgift för landstinget, men hr Pettersson i Dahl tyckte, att det var en riksdagens uppgift i än högre grad. Tinget biföll Fu:s avslagsyrkande.

Företagareföreningens uppgifter debatterades

Hallands företagareförening hade anhållit om ett anslag till konsulentverksamhet med 13,000 kr för 1955 samt ytterligare understöd i mån av behov. Fu hade tillstyrkt framställningen, liksom allmänna utskottet. Hr Tore Bengtsson i Halmstad ansåg emellertid att landstinget borde ha mer än en representant i styrelsen. Hr Mellström menade att det räckte med en. Dessutom är hr Persson i Vinberg föreslagen som kandidat och det är en garanti för att landstingets intressen blir tillgodosedda när det gäller pengarnas användning. Hr Nilsson i Göingegården var dock inte lika positivt inställd till själva sakfrågan, d. v. s. föreningens möjligheter att åstadkomma resultat. Han trodde heller inte det var möjligt att finna en lämplig konsulent med den vidsyn över näringslivet som här måste till. Tal. anmälde att han helt enkelt inte trodde på företagareföreningens verksamhet.

Hr Mossberger yrkade bifall till Tore Bengtssons förslag. Hr Johannes Samuelsson i Idala underströk betydelsen av vidgad kontakt mellan företagareföreningen och olika organisationer, bl. a. hushållningssällskapens förbund och hantverksorganisationerna. Han framhöll även betydelsen av att ett allsidigare näringsliv på landsbygden stimuleras fram. Samma synpunkter anlade hr Pettersson i Dahl, som poängterade att denna fråga har stor betydelse när det gäller att lösa de svåra problem som är förknippade med folkomflyttningen från landsbygden till städerna. Norrlänningarna har lyckats bra med företagareföreningarna, sade hr Pettersson. Vi är på efterkälken här nere. Hr Hermelin ansåg att en representant i styrelsen kunde räcka.

Det blev bifall till utskottsförslaget.

Arvodesfrågan

för landstingets ledamöter var även uppe till debatt i samband med behandlingen av förslaget till reglemente för Hallands läns landstings förvaltningsutskott. Hr Jalmarsson i Varberg uttryckte önskvärdheten av, att arvode och traktamente blir av den storleksordning att ett landstingssammanträde inte innebär ekonomisk förlust för de som valts till dessa befattningar. Dessa synpunkter hävdades av flera tal., och hr Mellström uttalade önskvärdheten av att denna fråga löses likartat för hela landet. Debatten utmynnade i att Fu fick i uppdrag att utreda frågan och till nästa års landsting framlägga förslag till nya grunder för traktamentsersättningen.

Motorgräsklippare till Katrineberg

blev en stötesten för landstinget. Fu och allmänna utskottet hade uttalat sig för ett anslag på 2,000 kr för ändamålet. Hr Nilsson i Göingegården ville ha en större maskin för 4,125 kr. Landstinget biföll anslagskravet på 2,000 kr.

Fu hade tillstyrkt ett anslag på 2,000 kr för hemvärnets rusthållsförening i Halland. Allmänna utskottet hade emellertid funnit, att rusthållet är mycket väl ekonomiskt rustat, och sedan hr Bendix i Varberg framhållit detta för tinget blev det avslag på anslagsfrågan.

Motioner

Två motioner behandlades även under gårdagen. Den ena berörde hr Nilssons i Göingegården aktualiserande av uppförande av en central verkstadsskola för länet. Tio år har förflutit sedan landstinget anslog 200,000 kr för ändamålet, underströk motionären, men ännu har inte frågan bringats till lösning.

Fu sade sig sympatisera med motionärens önskan men då klarhet inte nåtts i hur denna verksamhet skall organiseras bl. a. i samband med den nioåriga yrkesskolan hade utskottet föreslagit att motionen inte skulle föranleda någon åtgärd. Detta blev även landstingets beslut.

Hrr Nestrup i Halmstad och Wallin i Kungsbacka motion om tillsättande av en rationaliserings- och besparingskommitté avslogs även sedan motionärerna och ett par andra talare belyst frågan.

Övriga frågor

som föranledde debatt var anslaget till Hallands distrikt av MHF. Förbundet hade begärt 1,500 kr i anslag, men Fu hade prutat ner det till 1,000 kr. Hr John Artur Andersson, Falkenberg, yrkade på det högre anslaget, då han ansåg intensifierad upplysningsverksamhet behövlig inte minst med tanke på att spriten blir fri nästa år. Efter en kort debatt biföll landstinget Fu:s hemställan om 1,000 kr i anslag.

Landstinget beslöt försälja viss del av landstingets egendom Mäshult till Kungl. fångvårdsstyrelsen för ett belopp av 125,000 kr.

Beviljade anslag

Under tisdagens landstingssammanträde beviljades dessutom följande anslag: Frälsningsarmén 1,000 kr, Hall. reg. föreläsningsför. 300 kr, Hall. flygflottiljs föreläsningsför. 300 kr, Katrinebergs folkhögskola 4,250 kr för inköp av ångkokgrytor, Wendelsbergs folkhögskola 1,500 kr, Helsjöns folkhögskola 5,000 kr, Markaryds folkhögskola 5,000 kr, Socialinstitutet i Göteborg 3,000 kr, Varbergs museum 12,500 kr, Hallands hembygdsförbund 500 kr, Hallands körförbund 300 kr, Hallands sångarförbund 300 kr, Hallands naturskyddsförening 500 kr, Hallands naturskyddsråd 300 kr, Hallands idrottsförbund 3,000 kr, Hallands gymnastikförbund 4,000 kr, Hallands föreläsningsförbund 1,500 kr, Föreningen Norden 750 kr, Flygmekanikerskolan i Mölndal 2,000 kr, Halländska hemslöjdsför. Bindslöjden 7,000 kr, Hallands läns civilförsvarsförbund 1,000 kr, Sv. sällskapet för räddning av skeppsbrutna 1,000 kr, Hallands befälsutbildningsförbund 1,000 kr, Hallands läns brandkårsförbund 500 kr, Soldaternas vänner i Halmstad 1,500 kr, Hallands hantverksdistrikt 500 kr, Skid- och friluftsfrämjandet 500 kr, Svenska livräddningssällskapets hallandskom. 1,000 kr, Barnhemsstyrelsen 108,000 kr, Rättshjälpsanstalten 18,311 kr, Hemhjälpsstyrelsen 40,000 kr, Husmoderssemesternämnden 13,500 kr, Studiecirklar och studiebibliotek 25,000 kr. Näringshjälp åt partiellt arbetsföra 10,000 kr, Hallands läns nykterhetsförbund 3,000 kr, Hallands hembygdsförbund 1,500 kr, för utgivande av "Vår Bygd", Falkenbergs museiförening 2,000 kr, och Hallands turisttrafikförening 2,000 kr.

Medaljutdelning vid landstingsmiddagen

På kvällen gav landstinget middag på hotell Mårtensson. Till denna hade inbjudits landshövdingeparet Johansson, personalen på landstingets kansli med landstingsdirektör Einar Restad i spetsen, direktör Edvard Berger med maka samt pressen.

Landshövidngen tog omedelbart till orda och överlämnade Kungl. Maj:ts medalj för medborgerlig förtjänst i 5:e storleken till fruarna Selma Jansson och Ruth Hernqvist samt bringade dem ett tack för deras insats i det allmännas tjänst.

Fru Selma Jansson tolkade medaljörernas tack för utmärkelsen.

I sitt hälsningsanförande hyllade landstingets ordförande, Ernst R. Andersson, landshövding Reimer Johansson med fru samt överlämnade till dem som gåva ett exemplar av Hallands historia. Detta var det tredje numrerade exemplaret. Det första erhöll kungen under sin eriksgata och det andra prins Bertil. Hr Andersson ville med denna gåva ge uttryck för den uppskattning länets befolkning hyser för sitt landshövdingepar.

Vidare hälsade landstingsordföranden direktörsparet Edvard Berger särskilt välkommen till bords och tackade dem för den stora gåva de överlämnat till landstinget i form av donationen av konvalecenthemmet i Nissaström. Hr Andersson bringade även landstingets kansli ett tack för gott arbete under året.

Landshövding Reimer Johansson frambar gästernas tack för gästfriheten och utbringade ett leve för Halland.

Undret i Pavlodar: ett dygns välstånd

I ryska fackföreningarnas centralorgan, Trud, berättas i en uppmärksammad artikel om "undret i Kasakstan". Enligt tidningen var det en dag som alla andra, då Pavlodars medborgare tidigt på morgonen kröp ur sina sängar och sedan skyndade till arbetsplatserna. Men tänk hur förvånade pavlodarborna blev när de såg att deras trista, smutsiga och fattiga stad på en enda natt bytt skinn och förvandlat sig till rena rama paradiset. Gatorna var sopade. Fönstren i affärerna var tvättade. Bakom fönstren låg varor, utlagda till allmänt beskådande, varor som man endast hade fått drömma om men aldrig sett. Där fanns välputsade läderskor, fina yllekostymer och silkesstrumpor, där fanns till och med synålar och rakblad att köpa, dyrbarheter som sedan urminnes tider inte förekommit i Pavlodar i Kasakstan. I de annars så trista lokalerna, där veckor gick innan någon lyckligt lottad gäst fick sitta vid en nytvättad och ren bordsduk, fanns som genom ett trollslag bara rena bordsdukar.

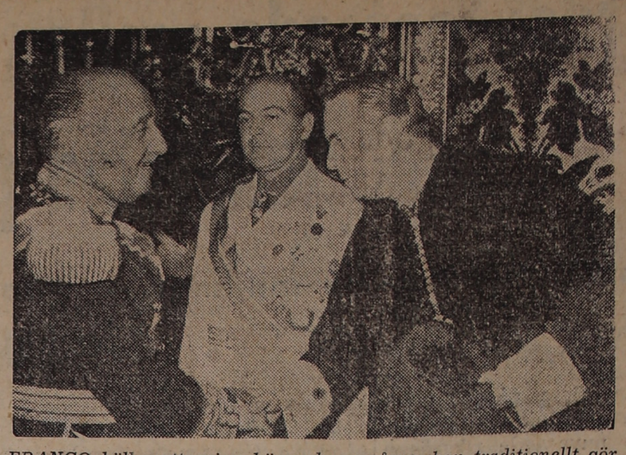

FRANCO höll mottagning härom dagen såsom han traditionellt gör på årsdagen av sitt makttillträde. Det var i år 18-årsdagen som firades och här ses rektorn för universitetet i Madrid, Lain Entralgo, framföra sina lyckönskningar till den spanske statschefen.

Simplicissimus gör "come back"

BERLIN (TT:s korr.)

Den berömda tyska skämttidningen Simplicissimus utkom på tisdagen med ett nytt nummer — det första på tio år. Utgivningsorten är fortfarande München och tecknaren Olaf Iversen står som förlagschef och ansvarig utgivare.

Tidningen grundades ursprungligen på våren 1896 av Münchenförläggaren Albert Langen och den 28-årige tecknaren Th. Th. Heine, som senare avled i landsflykt i Sverige. Både under första och andra världskriget likriktades tidningen av rådande regimer — Simplicissimus hade som radikaldamokratiskt satiriskt organ fått internationellt anseende.

Hösten 1944 måste tidningen läggas ned på order av propagandaminister Goebbels.

I det nu utkomna numret erinrar utgivaren i en ledare om denna bråda ändalykt och lovar att den nya tidningen med samma namn skall få utgöra ett politiskt och ekonomiskt fritt och oberoende forum för tecknare, skribenter, målare och skalder med uppslag och initiativ.

Utgivaren Olaf Iversen levererade under tredje rikets tid opolitiska skämtteckningar till den nazstiska "Illustrierter Beobachter".

Folketingsdrama:

Statsråd beskylls för högförräderi av ung fanatiker

KÖPENHAMN (TT - RB)

En dramatisk episod utspelades några minuter innan folketingsgudstjänsten i Christiansborgs slottskyrka skulle börja på tisdagen. En ung man trängde sig plötsligt fram till altaret och började med nervös och upprörd stämma läsa upp någonting från ett papper. Det gick ut på att förre försvarsministern Alsing Andersen skulle ställas till svars för högförräderi i samband med ockupationstiden.

De flesta av deltagarna i gudstjänsten — främst folketingsmän med fruar — hade intagit sina platser då mannen dök upp. Slottskyrkans organist kom genast framrusande och sökte få honom att avlägsna sig från koret men fridstöraren som verkade något virrig vägrade högljutt att flytta på sig. Först sedan han hade fått säga vad han ville ha sagt och en folketingsvaktmästare hade tillkallats lät han sig föras bort.

Hela uppträdet tog bara ett ögonblick. Mannen fördes sedan ut till en polisbil som hade tillkallats.

Det visade sig vara en cand. mag. Jogn Galsted som tidigare har väckt uppseende med fantastiska angrepp på förre försvarsministern.

Enhetsskolan kan inte ersätta våra folkhögskolor

SVEG (TT)

Det är förklarligt, om många ställer sig undrande till folkhögskolans fortsatta roll i vårt samhälle, d. v. s. när den obligatoriska skolan så radikalt förändrat karaktär som 1950 års beslut om den nioåriga enhetsskolan förutsätter, sade statsrådet Ivar Persson vid invigningen av Bäckedals folkhögskola i Sveg på tisdagsmiddagen.

Jag anser emellertid, att den bör kunna få en väsentlig uppgift även i fortsättningen. Det är t. o. m troligare, att den får större möjligheter att ägna sig åt sin egentliga uppgift, när den i mindre grad än förut torde behöva irriteras av de brister i elementära ämnen, som eleverna nu måste reparera i folkhögskolan. Det är naturligtvis svårt att bedöma folkhögskolans framtida utsikter kvantitativt. Avgörandet kommer emellertid här som i så många andra sammanhang att vara kvaliteten av det som bjudes och vetskapen om att de kunskaper som ges verkligen motsvarar ett behov.

Och ett sådant behov finnes otvivelaktigt. Ty det kommer i vårt samhälle att alltid finnas plats för goda kommunala förtroendemän, vilka på allvar kan föra medborgarnas talan vid sidan av de heltidsanställda specialutbildade kommunala tjäntemännen. Det kommer likaledes alltid att finnas ett stort behov av föreningsfunktionärer inom ekonomiska, fackliga och politiska organisationer. Den frivilliga folkbildningsverksamheten kommer alltid att behöva goda studieledare, vilka med utgångspunkt från folkhögskolans bildningsideal vill bidra till samhällets framtida utformning, i all synnerhet i en tid, som mer än andra blivit en specialisternas tid. Det behövs specialister på olika områden, men det är lika viktigt med människor, som har överblick och kringsyn i samhälleliga angelägenheter och det är detta folkhögskolan måste vara med och skapa. Och i det avseendet inträder ingen förändring hur man än ändrar den obligatoriska skolan.

Laholms Tidning är oersättlig som annonsorgan i södra Halland

Jordförvärvslagen: Vi måste taga det onda med det goda

Lantbruksstyrelsen tycker att jordförvärvslagen är på gott och ont men fäller det omdömet att lagen på det hela taget väl fyllt sin primära uppgift att medverka till att bevara jord och skog i den jordbrukande befolkningens ägo. Lagen kan därför under rådande förhållanden inte undvaras.

Lagen har nu varit i kraft i över åtta år och vid en tillbakablick på lagens verkningar finner styrelsen det otillfredsställande att rätten att äga jord och skog skall begränsas till vissa grupper av medborgare. Är då de intressen som tillgodoses genom den av sådan vikt, att de måste tillerkännas företräde framför de betänkligheter som är förbundna med den? Styrelsen besvarar frågan jakande men betonar vikten av att tillståndsgivningen när det gäller mindre fastigheter görs mera liberal. Alldeles särskilt gäller detta sådana fastigheter som i realiteten främst har karaktär av bostadsfastigheter.

Av de olägenheter som följer med lagen nämner styrelsen att försäljningarna ofta måste ske på grundval av mera allmänt hållna föreskrifter i lagen. En nackdel är också att lagen sätter igång pappersskvarnen och ändå blir den inte hundraprocentigt effektiv. Lagen kan också hämma utvecklingen av jordbruket, i det icke-jordbrukare hindras tillföra jordbruket initiativ och kapital. Styrelsen anser det olyckligt om man skulle söka avskära jordbruket från dylika impulser. En annan ogynnsam verkan är att lagen verkar nedpressande på priserna på fastigheterna. På så sätt blir den till nackdel för de jordbrukare, som exempelvis av åldersskäl vill sälja till utomstående. Det har också visat sig att jordbrukare som vill lämna näringen ogärna säljer sina fastigheter. Här spelar osäkerheten om penningvärdet in: man vill så länge som möjligt behålla det realvärde som fastigheterna representerar.

Men alla dessa olägenheter måste vägas mot lagens positiva verkningar, säger styrelsen och sammanfattar sig i följande ord: Lagen har på det hela taget varit till avsevärt gagn för bondejordbruket och för landsbygdens utveckling. Därför kan lagen inte heller undvaras.

Oroliga ryssar får råd om skydd mot a-bomber

MOSKVA

Varken i tidningarna eller i offentliga tal, inte heller i form av skyddsförberedelser, har Sovjetunionens folk tidigare förberetts på ett modernt krig med atomvapen. Atomkrig förekom endast i den politiska propagandan som en skrämmande möjlighet i samband med den antiamerikanska agitationen. För första gången har nu två artiklar om atomskydd publicerats i armétidningen Krasnaja Svesda.

Artiklarna omtalas av allmänheten med stort intresse. De inleder en omfattande upplysningskampanj i hela Sovjetunionen om atomkrigets faror men också om skyddet för soldater och civila. Skyddskällare mot fientliga angrepp med atomvapen skall nu byggas i hela landet för att lugna folkopinionen. Artikelförfattarna är överste A. Glusjko och professor B. Olisov, den senare en av Sovjetunionens främsta auktoriteten på kärnfysikens och atomvetenskapens område.

Det är två saker som av en utländsk observatör måste noteras som symptomatiska för dessa artiklar. För det första är professor Olisov, i motsats till den tidigare propagandan, inte alls övertygad om att atomkriget skulle medföra mera omfattande förödelser än ett krig med bara traditionella vapen. För det andra förordar båda artiklarna ganska primitiva skyddsåtgärder mot atomangrepp, som enligt författarna kan bemötas med närapå samma åtgärder som flygangrepp med vanliga bomber. Dessa båda synpunkter kan knappast uppfattas annorlunda än ett försök att påverka allmänheten i lugnande syfte. De skall bevisa sovjetfolket att regeringen och försvaret är ganska optimistiska rörande förloppet och utgången av ett atomkrig, inte enbart på grund av att Sovjetunionen liksom USA numera förfogar över effektiva atomvapen utan också på grund av att det nya vapnets förstörande verkan tidigare starkt överdrivits.

Överste Glusjko anser t. ex. att stridande trupper och civilbefolkning kan skaffa sig lämpligt skydd genom att utnyttja terrängen och gräva sig ned i jorden eller ta betäckning bakom skyddsvallar och berg. Författaren påstår till och med att stridande trupper kan skaffa sig skydd mot atomartilleriprojektiler genom att söka skydd bakom järnvägens banvallar om de höjer sig över marken en eller ett par meter. Däremot tror översten inte att skogstrakter skulle ge lämpligt skydd. "Atomstrålarna går genom blad och grenar. Faran att bli beskjuten med atomartilleri är synnerligen stor för de trupper som tar betäckning i skogarna", skriver överste Glusjko Både han och professor Olisov ger uttryck åt sina resp. åsikter att det inte behövs dyrbara och nyartade skyddskällare för att ge civilbefolkningen det nödvändiga skyddet mot atomangrepp. Källare i vanliga hus, jordningställda skyddsrum i städerna, jordhålor på landsbygden samt skyttegravar skulle redan ge effektivt skydd mot atomstrålningar.

Artiklarna ger enkla och lättbegripliga råd både till de stridande truppernas kommendanter och till allmänheten. Samtidigt skall upplysningsföredrag om skyddsåtgärder mot atomkrig genomföras i hela landet. De lokala myndigheterna har anmodats att kontrollera de befintliga skyddsrummen och andra allmänna åtgärder. Allt detta skall genomföras för att ge allmänheten känslan av säkerhet och inte för att skrämma upp folket, försäkrade en tjänsteman i det sovjetryska inrikesministeriet på utlandsjournalisternas förfrågan.

Amerikanska bröder "östavhoppare"

BERLIN. (TT — Reuter

Två amerikanska bröder, James och William Starr, som försvann från Västberlin förra månaden framträdde på måndagen vid en presskonferens i Östberlin och berätade att de frivilligt hade begett sig till Östtyskland för att söka asyl.

Prenumerera på HALLANDS NYHETER

LONDON HAR FÅTT NY LORDMAYOR. Den nye, som i det privata är fondmäklare, heter Seymor Howard och installerades häromdagen under traditionella former i sitt nya ämbete i Guildhall. Företrädaren, Sir Noel Bowater, ses t. v. tillsammans med den nye Lord Mayorn.

Ungdomen mindre begåvad - får hjärnskador av TV

STOCKHOLM

Ungdomen håller på att genomgå en "begåvningsförsämring" som snabbt nog kan komma att dra med sig en formlig pedagogisk revolution. Samtidigt står biologin inför något som kallas accelerationsproblemet", ungdomen växer fortare, blir tidigare kroppsligt mogen. I Amerika har den ungdom, som ständigt hänger vid tv-apparaterna, börjat visa störningar i hjärnfunktionerna! Dessa fenomen är oroväckande, och bland lärarna både härhemma och utomlands står man närmast handfallen.

I början av innevarande år publicerades i Tyskland några undersökningar av professor Albert Huth i München, referar Sveriges folkskollärarinnors tidning. Det rör sig om rent psykologiska undersökningar av 9—15-åriga flickor och pojkar och omfattar 13,000 fall från efterkrigstiden. Som jämförelsematerial finns nästan två miljoner uppgifter från tiden 1928—1940.

Stark tillbakagång i språklig begåvning

Enligt dessa undersökningar består en genomsnittlig begåvningstillbakagång på 4—5 proc. Begåvningen har dessutom förskjutits från det språkligt-teoretiska till det organisatoriskt-praktiska gebitet. Den tekniska begåvningen har gått tillbaka endast 3 proc. under det att tillbakagången i språklig begåvning och logiskt tänkande rör sig om 9 proc. Fördelningen av begåvningarna inom klassen har genomsnittligt blivit 7 proc. större. Många klasser kan man överhuvudtaget inte längre betrakta som en enhet; antingen har de begåvade långtråkigt eller är det så att de obegåvade inte förstår vid läraren säger. Arbetstempot har blivit 10 proc. långsammare, och uppfattningsförmågan är försämrad till 13 proc. Uppmärksamhet, koncentrationsförmåga och noggrannhet har gått tillbaka 19 proc. Professor Huth avslutar med orden: Genom exakta undersökningar har vetenskapligt fastställts nio (de ovannämnda) fakta, och det hänger nu på praktikern att ur dessa fakta dra slutsatser för det dagliga arbetet.

Den mänskliga kroppen har blivit längre

Ungefär samtidigt publicerades en intervju med den kände biologen Adolf Portmann, Basel, om det sensationella fenomenet att den mänskliga kroppen har blivit längre. Enligt hans mening står biologin inför accelerationsproblemet"; ungdomen växer fortare, blir större och tidigare kroppsligt mogen. År 1865 t. ex. var 24 proc. av Hollands manliga befolkning längre än 170 cm. medan siffran nu stigit till 70 proc.

Detta överdrivna växande var ursprungligen ett storstadsfenomen, säger Portmann, men har numera spritt sig över hela befolkningen. Sedan slutet av 30-talet betraktar man detta fenomen som något mycket oroväckande, eftersom dispositionen för vissa sjukdomar blir större, ja, man måste till och med betrakta denna acceleration som en kultursjukdom, eftersom kulturen är ansvarig för den.

Vi lever, säger Portmann, i en veritabel trumeld av retningar, intellektuellt sett, i vilka varje steg över gatan men också bio, radio, television och kolorerade tidningar har sin del.

Jämvikten i organismen störs kraftigt

Dessa ensidigt intellektuella retningar stör jämvikten i den mänskliga organismen och påverkar växten. Portmann berättar också att man i Amerika funnit störningar i hjärnfunktionerna som visar sig i det så kallade encalalogrammet hos sådana barn, som ständigt ser på television. Hjärnprocessen är följaktligen tydligt skadad.

Om min hypotes bara tillnärmelsevis är riktig fordrar den en pedagogisk revolution, säger denne forskare. I så fall måste vi nämligen ge ungdomen en speciell diet under de avgörande uppväxtåren. Skolan måste åter i högre grad än nu bli en konstnärlig i stället för intellektuell anstalt. Om inte denna pedagogiska revolution kommer till stånd, förlamar vi det mänskliga och sätter i dess ställe en robot — ett elektronvidunder.

Strängnäspoliser blir åtalade för grova övergrepp

Två polismän i Strängnäs har åtalats av landsfogdeassistent L. Appelberg — den ene för misshandel och grovt egenmäktigt förfarande och den andre för misshandel och olaga frihetsberövande.

En av polismännen hittade ett fotografi av en kvinnlig släkting i plånboken hos en man som gripits för fylleri. Han lade beslag på fotografiet för att skydda kvinnans goda namn och rykte, enligt vad han vid förhör uppgivit. På polisstationen knuffades den anhållne hårt ned på en bänk och polisernа tog struptag på honom, vilka orsakade märken på halsen. Denna behandling rubricerar landsfogden som misshandel. Sedan mannen suttit ett par timmar i arresten ansåg polismännen att han borde släppas. Då mannen emellertid inte ville lämna några uppgifter, som polismännen önskade få, tog en av polismännen och burade in honom återigen. För en sådan åtgärd fanns intet fog, säger landsfogden, som åtalat vederbörande för olaga frihetsberövande.

Mannen som greps för fylleri förnekar bestämt att han var berusad vid tillfället.

Svåra översvämningar i västra Finland

Över 1,000 hektar odlad jord står under vatten i de sydösterbottniska svensksocknarna efter höstens rikliga regn som har gjort att åar och älvar har svämmat över. Värst är situationen i Lappfjärd, där 400 hektar har översvämmats. Också i trakten av Vasa har vattnet på många ställen trängt ut på åkrarna.

Mamma funderar

Av Märta Leijon

Det är älgjakt i dagarna och folk drar man ur huse på jakt. Inte därför att familjen därhemma svälter. I så fall varo ju glädjen förklarlig. De som möjligen svälter här i landet har säkert inte någon bössa att jaga med. Det påstås att ingen svälter. Man kunde också förstå glädjen och ivern kring jakten om det var de lantmän, som fått sin havre nerlegad och uppäten av älgarna, som gav sig ut för att minska riskerna ett annat år genom jakten. Naturligtvis jagar en del lantbrukare också. Men folk kommer från städer och samhällen med skinnrockar, gummistövlar, hundar och brännvinsflaskor och gevär för att jaga älg. Det anses som ett förstklassigt folknöje att ge sig ut i en höstlig skog och hetsa och döda för dödandets egen skull. Man måste fråga sig varifrån mannen har fått denna lust att döda. Det är han som ger liv men han tycks inte ha respekt för liv. Det är en av tillvarons stora inkonsekvenser. Varför plockar tvååringen vingarna av flugor och skalbaggar? Är det därför att mödrarna inte kunnat ge sina pojkar något befruktande och livgivande att pyssla med? Flickorna har dockor. Det är en livets lek.

För några dar sen gick jag gatan fram i vårt lilla samhälle. En liten knatting satt på trottoarkanten intill en obebyggd tomt och stötte och stötte med en sten i ett hål. Han gick så intensivt upp i detta stötande att jag stannade och frågade: Vad har du där?

Han tittade upp med oskyldigt linblomsblåa ögon och sa: En groda, tant. Nu e hon nästan dö. Och så stötte han vidare för att vara riktigt säker på sin sak. Men varför dödade han grodan?

För ett par veckor sen kom ett stort stim valar in i en grund bukt i Danmark. Jag skulle tro att ingen svälter i det landet numera. Men i alla fall rusade folk man ur huse i det lilla samhället vid bukten ut i vattnet med knivar, yxor och andra tillhyggen för att döda valarna. Ögonvittnen säger att vattnet var rött som blod och snygga medborgare såg ut som vildriga rovdjur sölade i blod. Valarna hade inte gjort något ont. Dessa havets snälla urtidsdjur borde vara skydade för övervåld. De är ju snart utrotade. Det påstås att det är därför att vi behöver fettet till margarin. Jag har därför alltid avskytt margarin. Detta valdödande hör till något av det mest naturvidriga här på jorden.

Men lyssna i radio då och då så får ni höra fångsten beskriven i rå detalj för imponerade lyssnare. Jag vet inte hur många gånger valfångsten varit på tapeten i radio och hur åhörarna fått gona sig i djurens smärta och skräck innan de gonat sig med margarinet, som numera kan framställas av andra råvaror än världens sista valar och utan att förinta värden av liv, natur och kultur.

Jag har gått i sällskap med snälla vänliga familjefäder som samvetsgrant trampat på varenda mask och myra som kommit över deras väg. De skulle aldrig kunna ge skäl för detta dödande. Det är en instinkt. Människan, som skulle vårda livet, har blivit den som representerar den stora Döden och Skräcken i skapelsen.

När man läser de hotfulla bulletinerna mellan staterna är det alldeles som om man såg en skock småpojkar på skolgården med uppkavlade skjortärmar, knutna händer och hätska ögon som är färdiga att ge sig på vem det vara månde som de törs ge sig på. När de sen går hem skryter de över att de klådde den och den. När pojkarna blir vuxna skryter de över grymma jakter till lands och vatten. Och när de fått makt över andra människor är de genast färdiga att vända sitt dödande mot sina likar.

Man tittar förgäves i tidning efter tidning för att få se några förebud till den stora friden på jorden. Men hur skall den komma när idealet är ofrid och död? När skall människor och djur kunna känna sig trygga? Det påstås att det aldrig blir så. Men i smått kan det förverkligas. Åtminstone till en tid. Man kan låsa in sig med sitt eget. En del gör det men de går miste om den medmänskliga kontakten . .

Tänk att sitta en höstkväll i kretsen av sin familj vid en värmande brasa. Tänk att få värma sin själ i hjärtats förtrolighet och gemenskap. Det är vad man önskar åt sig själv och önskar åt alla. Men stillheten tycks inte vara som förr. Radion i hörnet, tidningshyllan på väggen, telefonen på skrivbordet är matade med skräck. Att älska och älskas var människors väg in i livet, att jaga och jagas är vår väg därut. Men varför? Varför? Och var är moderns roll i det stora dramat? Hur spelar hon den?

Ögonen på skaft — det är paroll för lanthandlare

STOCKHOLM

Av lanthandlaren krävs påhittighet och goda idéer om han skall stå sig i konkurrensen, och alldeles särskilt gäller detta om vederbörande rakar ha en eller ett par städer "inpå knutarna" Till de fyndiga och uppslagsrika i om detta skrå hör tydligen köpman Olle Östblom i Virsbo i Västmanland. Här en liten historia om hur han ökade sin omsättning och fångade kunderna, berättad av honom själv för SSLF-tidningen:

I Virsbo finns det 256 bofasta familjer, och butikerna är tre till antalet: en konsumbutik, en bruksbandel och en liten manufakturbutik. För brukshandeln svarar hr Östblom. Två mil norrut har vi, fortsätter han, staden Fagersta och fem mil söderut ligger Västerås.

Sortimentet i en brukshandel är i stort sett ett lanthandelssortiment. Det är ett problem att ha en relativt stor affär i ett litet samhälle. Kunderna fordrar bredd på sortimentet, samtidigt som vi måste hålla "djupet" så bra som möjligt. Vi arbetar mycket med kampanjer och söker oss in på ständigt nya vägar.

Vi gjorde upp med en grossist i textilbranschen om att få låna ett parti rockklänningar. Grossisten var tveksam men samtidigt nyfiken, och han samtyckte. Vi sände ut ett stencilerat flygblad till alla familjer i samhället och hyrde en församlingslokal för försäljningen.

Försäljningen var utlyst till klockan 10, och i mycket god tid hade det bildats kö utanför lokalen. Klockan 9 öppnade vi, och det blev full rush redan från början. Vi sålde rockklänningar för drygt 900 kr. I sista stund fick vi med ett parti nattlinnen, och av dem sålde vi för 440 kr. Tillsammans med ett parti städrockar blev dagens försäljning i runt tal 1,600 kr. Hela kampanjen kostade oss 38 kr.

Efter kampanjen var de båda försäljarna som trasor. De hade inte ens hunnit äta under dagen. Men det bästa av alltsammans: kunderna var storbelåtna, de ansåg sig ha sparat både tid och kostnader för resa till någon större ort.

Engelsk ö isolerad då svenskt fartyg kolliderade med bro

LONDON. (TT — Reuter)

Invånarna på den lilla ön Sheppey i Themsenmynningen har nu i ära 24 timmar varit avskurna från fastlandet sedan det svenska motorfartyget "Lovisa Gorthon" på 2.112 bruttoton, hemmahörande i Hälsingborg, på söndagen kolliderade med öns enda bro och gjorde den oframkomlig.

Småföretag tillhörande flottan, en kadettskola eller privata personer sattes på söndagskvällen in i färjetrafik för att ta över 800 turister som tillbringat veckohelgen på ön.

"Lovisa Gorthon" som lossat trämassa i Ridham-dockorna, kolliderade med brons uppfällda spann strax efter sin avgång, med påföljd att spannet fastnade i sitt uppfällda läge. Däremot fick fartyget självt blott obetydliga skador och fortsatte ut till havs.

Det beräknas komma att ta mellan två och fyra dagar att reparera bron, och under tiden måste de 30.000 invånarna på ön anlita den provisoriska färjetrafiken till och från fastlandet.

Den säkra torvan

Av Karl Williams

Det rustades till fest mitt i högsommaren hos gubben Sjöberg och hans hustru Anna borta i Svalåsen. Man hade gjort ett litet slakt för att ha färskt hemma och mor Anna hade bakat både matbröd och massor av kakor, ty de väntade särskilt rart främmande och ville gärna visa att det inte precis var barskrapat på Svalåsen.

Ende sonen, Jon Anders med sonhustru och ett barn, skulle komma och hälsa på de gamla och stanna och vila upp sig hemma på grönbete i hela fjorton dar.

Det var sju år nu sedan Jon Anders senast var hemma och såg till föräldrarna och den gången var det bara ett kort och hastigt besök när han gift sig och ville hem och visa sin fru. De kom en dag i en elegant bil på den rätt knaggliga vägen upp till Svalåsen och stannade nätt och jämnt så länge att gubben Sjöberg och hans hustru hann se sig mätta på sin käre och fine Jon Anders.

Frun var lika fin, kom direkt från storstaden. Hon tyckte både att de små rummen var nätta och de hemvävda mattorna vackra, men lagårdslukten, som svärfar tog med sig in i huset, kunde hon inte vänja sig vid. Den tyckte hon var gräslig. Ty den unga och eleganta fru Sjöberg hade redan glömt, att hon själv var född i en liten stuga ute i skogsbygden. Hon hade haft plats som hembiträde hos några förnäma familjer i stan i några år, innan hon lyckats lista åt sig Jon Anders och gifta sig med honom.

Ty det var så, att Sjöbergs Jon hade haft tur här i världen sedan han i tjugoårsåldern lämnade morskupan och gav sig ut i det mera rörliga livet. Det hade nog varit meningen att Jon Anders skulle stannat hemma och övertagit jordbruket, ty Jonas Sjöberg och Anna hade ju inte mer än det barnet. Men så tyckte Jonas att han var så stark och duktig så han kunde klara arbetet på gården själv ännu några år och under tiden kunde Jon Anders komma ut och tjäna lite pengar på sitt håll. Och så gav han sig iväg och lämnade sina fäders jord åt den gamla sega kraften.

Jon Anders var en både stark och spänstig pojke när han gav sig iväg från hemmet. Arbetat hade han gjort som en hel karl både på åker och äng och rågbrödet hade satt ryggbast på honom. Han fick plats som lagerbiträde hos en firma i Stockholm den första tiden och skötte sitt arbete bra. Men så kom krigsåren med möjligheter av alla slag, och den som tog vara på tillfällena var Jon Anders borta från Svalåsen. Han slutade sin plats och började tillsammans med en kamrat att handla med skrot. På ett par tre år hade han tjänat en liten nätt förmögenhet och drog sig tillbaka från skrotaffären i rätt tid. I stället satte han på egen hand upp en stor bilreparationsverkstad och fick så småningom även en agentur, som lönade sig bra.

Alltsammans gick så flott att Jon Anders från Svalåsen på den allra sista tiden titulerades som direktör, färdades i flotta bilar, hade en väldig grosshandlarmage och vägde så där en hundratjugo kilo i fläskvikt. Allt detta hade gått på tjugofem års tid och förvandlingen var så fullständig, att inte ens far och mor hemma på Svalåsen kunde finna någon likhet mellan deras forne Jon Anders och direktör Sjöberg i firman Sjöberg & Compani. Och så hade han gift sig med en flamma från skrottiden, som hette Signe och som allra senast hade varit hembiträde hos en grosshandlarfamilj på Söder. Och så hade då fru direktörskan Signe Sjöberg fått flytta in i en modern våning och hade nu själv hembiträde att kommendera över och den konsten kunde hon. Allting var jätteflott hos direktör Sjöberg och frun själv inte minst.

Undra på att hon rynkade på näsan åt Jon Anders' tarvliga föräldrahem den gången han var hemma och presenterade henne. Och förvånade sig över att folk kunde leva så där, utan "alla slags bekvämligheter"...

Nu hade det gått hela sju år sedan den visiten och sannerligen hade inte direktör Sjöberg också kommit att förgäta hemmet och föräldrarna så pass att han näppeligen hunnit med mer än en enkel hälsning då och då i brev vid de största högtiderna.

Jonas Sjöberg och hans hustru blev därför tämligen förvånade då de en dag fick ett vänligt brev från sonen i Stockholm att han och hans fru och lilla tös ämnade komma hem till Svalåsen och hälsa på en fjorton dars tid under högsommaren. Direktör Sjöberg behövde vila sina nerver ett tag, hade läkaren sagt, ty han var överansträngd av arbete. Och nu skulle både han och hans högeleganta fru vila sig på en så enkel och simpel plats som Svalåsen. Tänk, så snällt att de bara höll till godo!

Men hade Jonas Sjöberg och hans gumma vetat den verkliga anledningen till sonens hembesök, hade de kanske blivit en smula mer oroliga. Jonas och Anna följde inte med affärsnyheterna, annars skulle de sett att agenturfirman Sjöberg & Compani helt plötsligt gjort en förfärlig dundertabbe och blivit fullständigt bankrutt. Deras Jon Anders, som titulerades direktör och var så rik och stor och fet och fin och hade en elegant våning och en väldigt fin fru, ägde nu inte ett enda korvöre. En krasch i maskineriet hade helt plötsligt kastat honom ur sadeln och spolierat allt han tjänat under långa år. Och nu var hans kropp till på köpet oduglig till att hugga i på nytt med vad arbete som helst. Men hemma på sin gårdsplan i Svalåsen stod Jonas Sjöberg, sjuttio år gammal, frisk, mager och senig,

Salomo gick bet

I Paris berättas en historia om när bejen av Tunis en gång sökte likna den vise Salomo. Ett tunisiskt äkta par uppsökte bejen i dennes egenskap av religiöst överhuvud.

— Vi vill gärna skiljas, men vi har tre barn, och vi kan inte enas om hur vi skall dela dem.

— Mina barn, sade bejen, fortsätt ni ert samliv, tills ni fått ett barn till. Sedan kan ni, om det är Allahs vilja, låta skilja er och vardera ta två barn.

Det tyckte de var ett vist råd och lovade följa det. Nästa år kom mannen tillbaka:

— I år har min hustru fått tvillingar — vad skall vi nu göra?

Men då gick bejen bet.

OLLI

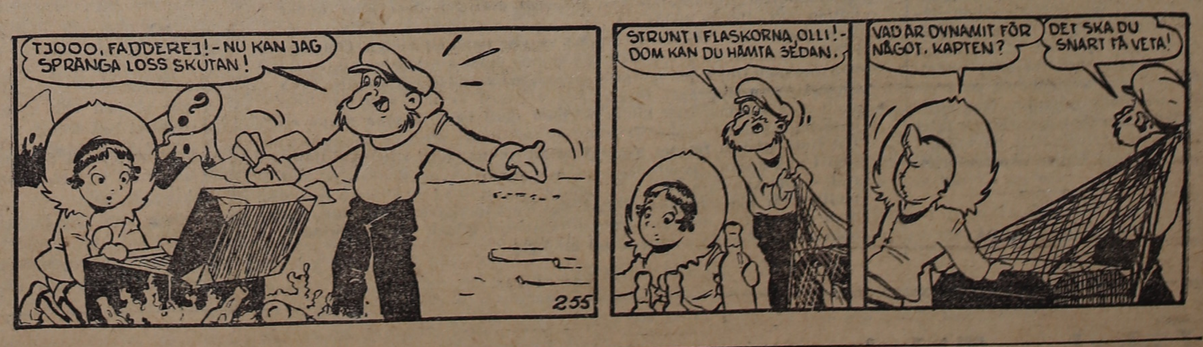

Sveriges luftvärn görs allt starkare
Ny 57 mm:s kanon

STOCKHOLM.

7,5 cm och 10,5 cm luftvärnskanoner kommer väl knappast att tillverkas mera, i varje fall inte i sin nuvarande utformning. De har dock undan för undan försetts med moderna hjälpmedel och representerar ännu en aktningsvärd eldkraft även mot moderna flygplan under höghöjdsanfall på skjutavstånd upp till 6.000 resp. 9.000 meter. Eldhastigheten är cirka 3 skott per pjäs och 10 sekunder. 6—4 pjäser anses böra ingå i eldenheten för att uppnå verkan på till buds stående tid. Ännu under många år kommer dessa pjäser att utgöra en stomme i det territoriella luftvärnet för försvar av större skyddsföremål, ytmål.

Men nu är det kring 57 mm luftvärnsautomatkanon m/54 som intresset koncentrerar sig, skriver i tidskriften Civilförsvar överste S. A. Odelberg. Man kan kanske förenklat säga att denna pjäs är avsedd att ersätta vår gamla 7,5 cm luftvärnskanon. Den har visserligen en lättare projektil men å andra sidan en större utgångshastighet — 20 skott per pjäs och 10 sekunder. Verksamt skjutavstånd kan sättas till cirka 5.000 meter. Utvecklingen bygger närmast på att moderna flygplan visat sig föga känsliga för luftkrevader av 7,5 cm projektiler i närheten av planet, varför fullträff erfordras, och då räcker en 57 mm fullträff för haveri.

12 cm luftvärnsautomatkanonen, som ännu befinner sig i sin linda, är en synnerligen avancerad företeelse; lvautomatvapen av denna kaliber har tidigare inte konstruerats. Dess egenskaper medför i huvudsak följande fördelar: grov kaliber, som ger en projektil med stort verkningsområde — god verkan upp till 10.500 meters skjutavstånd — och i förening med hög utgångshastighet även stor eldhastighet (10 skott per pjäs och 10 sekunder), vilket möjliggör en betydande eldverkan på kort sikt. Pjäsen lämpar sig på grund härav bäst för skydd av de allra viktigaste ytmålen mot höghöjdsanfall inom nämnd gräns.

Höghöjdsflygare kan bekämpas med jaktflyg, vilket däremot inte är fallet med robotarna. Eftersom robotar av V 2-typ kan medföra atombomber är det av avgörande betydelse att kunna stoppa dem i luften. Precisionen har visserligen varit en svag punkt hos robotarna men tänkbart är att denna kan förbättras genom styrning från marken eller från flygplan. Ett vapen mot dessa robotar erfordras och torde också finnas. Det utgörs av en luftvärnsrobot, som antingen kan styras mot målet med radar eller själv söka sig mot målet med samma medel blott utskjutningsriktningen varit någotsånär riktig. Här är således en sannolik utvecklingslinje för luftvärnet.

Ungdomens friidrotts-vecka

vars resultat nu föreligger, har i år vunnit ökad anslutning. Antalet starter har ökat med drygt 30 proc. eller från 35,868 till 47,550, vilket vittnar om ett gott arbete av många föreningsledare. Inom Friidrottsförbundet är man mycket tillfredsställd härmed, ty det är ju ur den ökade och ifråga om standard undan för undan förbättrade bredden den topp skall komma, som i sin tur skall skapa ytterligare bredd. Alltsedan veckans start år 1951 intar Skåne främsta platsen, i år med drygt hälften av totalt erövrade 289,462 poäng. Närmast följer Värmland, Västergötland, Västerbotten och Småland med Angermanland, Halland och Göteborg som kötrio. I distriktstävlingen har Hallands distrikt erövrat 1.599 poäng. Nu är det emellertid inte poängen som avgör distriktstävlingen utan en kvot, som erhålles på så sätt, att man dividerar antalet erövrade poäng med ett för varje distrikt fastställd jämförelsetal. Även med tillämpning av den metoden vinner emellertid Skåne, närmast följt av Medelpad, Västerbotten, Blekinge och Värmland, medan Göteborg kommer sist; kvoten varierar mellan 1,100 för Skåne och 47 för Göteborg. För Halland har den uträknats till 107.

SEATTLE: Ett våldsamt skalv med centrum i Stilla havet utanför Alaska registrerades på söndagen av Washington-universitetets observatorium. Seismografernas gjorde kraftiga utslag under tjugo minuter och fortsatte registreringen med avtagande styrka ytterligare flera minuter. Om skalvet hade drabbat bebodda trakter hade det otvivelaktigt ha anställt stor förödelse, säger observatoriets chef.

PRENUMERERA PÅ

Okunnighet och slarv vanligaste eldöds-orsaken

Eldödsfallen i vårt land är alltjämt förhållandevis talrika. Enligt den fullständiga statistik, som nu föreligger, inträffade under femårsperioden 1949—1953 167 dödsfall, vilka direkt eller indirekt vållats av elektrisk ström. Under de senaste trettiofem åren, alltså efter världskriget, har inträffat i medeltal 34 dödsfall årligen. För de sista fem åren är medeltalet ungefär detsamma. Man bör dock observera att produktionen av elkraft mer än sjudubblats sedan 1919; antalet elektriker och installatörer har mer än fördubblats varför riskerna för eldödsfall, relativt sett, måste sägas ha minskat avsevärt.

Av eldödsfallen under de senaste fem åren har de flesta inträffat under sommaren och hösten då det mesta utearbetet pågår. 70 proc. av fallen inträffade under halvåret juni—november. Av de förolyckade är 4 kvinnor, 15 är minderåriga under 18 år) och 5 över 67 år gamla. En fördelning efter yrke ger följande resultat:

Elektriker, hjälpmontörer, linjearbetare 63, industri- och hantverksarbetare 18, byggnadsarbetare utom målare 8, målare 8, järnvägspersonal utom elektriker, målare etc. 7, lantbruks- och skogsarbetare 15, hem- och hushållsarbete 2, övriga yrken 20 och utom yrket (även minderåriga) 21.

Hälften av dödsfallen har inträffat på friledningar och kontaktledningar; fördelningen av dessa 84 dödsfall är följande: friledningar, högspänning 19, friledningar, lågspänning 34, kontaktledningar för järnväg 26 och kontaktledningar för travers 5.

Drygt fjärdedelen (44) av dödsfallen inträffade vid transformatorstationer samt hög- och lågspänningsställverk. Flyttbara, sladdanslutna apparater, motorer, lampor m. m. vållade 24 av dödsfallen.

En fördelning efter sysselsättning vid olyckstillfället visar att 80 av dödsfallen inträffade vid montering, provning eller putsning av anläggningsdel och 4 vid städning i lokal med elanläggning. Vid annat arbete i elanläggnings närhet timade 38 av dödsfallen. I samband med skötsel av elanläggning inträffade 6, vid provrumsarbete 2 och vid användning av förbrukningsapparat 19 dödsfall. I 129 av fallen har olyckan helt eller delvis berott på fel begånget av den omkomne. 28 fall har vållats helt av anläggningens beskaffenhet och i 10 av fallen har orsaken varit enbart annans fel.

Krylbosabotör

Axel Munthes son Malcolm (ovan) har i en bok, "Sweet is War", skildrat sina upplevelser som biträdande brittisk militärattaché i Stockholm under åren 1940—41. Bland de sensationella avslöjanden han där gör är också den uppseendeväckande förklaringen, att det var han själv som organiserade explosionen på järnvägsstationen i Krylbo i juli 1941.

Dramatikerpristävlan

Klubb Portal i Göteborg har utlyst en dramatikerpristävlan. Syftet är att få fram en spelduglig enaktare till kulturarrangemanget Portal-Hallen, som anordnar i november i år. I juryn märkes regissör Bengt Lagerkvist och skådespelaren och författaren Eyvind Josephson.

MOSKVA: Vid ett varv i Moskva håller man enligt Moskvaradion på att bygga ett elektriskt drivet "spökfartyg" som skall tjänstgöra som bogserbåt på Volga-kanalen. Fartyget får sin kraft från stranden — men utan någon kabelförbindelse och i stället genom ett slags elektromagnetisk induktion.

FOTOHÖRNAN

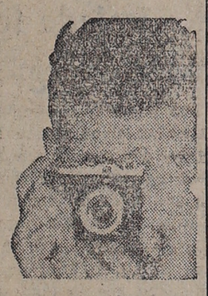

19:e lektionen: Bildkomposition.

När vi känner oss frestade att taga ett fotografi, så är det i regel själva ämnet, som intresserar. Or man så tager bilden utan att taga hänsyn till den rent bildmässiga verkan, kommer man endast att uppnå ett av de vanliga, ointressanta fotografierna, som bara har intresse för en själv, och knappt det. Bilden blir med andra ord intetsägande. En bild skall berätta en historia. Den skall vara riktigt komponerad, på så sätt, att alla kan ha glädje av den — utan att först behöva en lång förklaring.

En bra och mycket använd regel vid bildkomposition är »det gyllene snittet«. Att dela efter »det gyllene snittet« menas, att den minsta delen skall förhålla sig till den större, såsom den större förhåller sig till hela den delade ytan. I praktiken vill det säga, att det minsta stycket skall vara ⅔ och det större ⅓ av hela stycket.

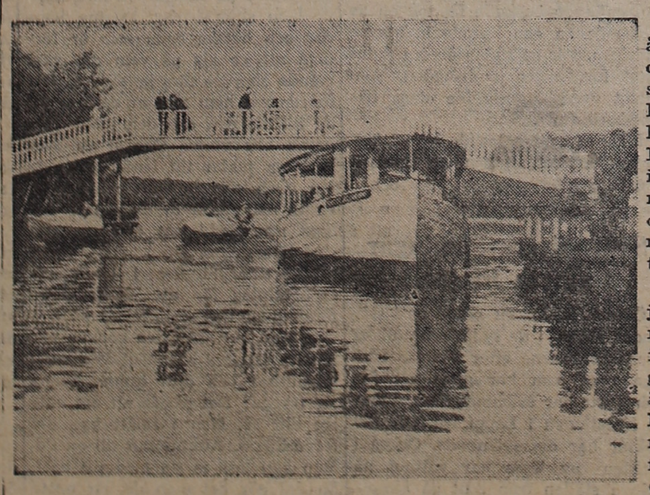

Denna båt är placerad i »det gyllen. snittets» skärningspunkt.

En bild får alltså inte delas på mitten, t. ex. av horisonten — eller av huvudmotivet. Horisonten kan placeras antingen över eller under mitten, allt efter motivets art.

Man skall också försöka att uppnå en viss balans i bilden. Om man i förgrunden har en grupp träd, så kommer dessa att uppsluka intresset helt, om man inte i den motsatta sidan i bakgrunden har ett eller flera föremål, som uppväger förgrunden. Därmed är inte sagt, att man skall göra symmetriska bilder — man skall bara försöka skapa en naturlig balans.

Det finns otaliga former av bildkompositioner, men i detta tillfälle, som i alla andra, spelar naturligtvis den personliga smaken en stor roll. — Det kan vara svårt att i den lilla sökaren på en kamera se, om motivet får den önskade bildmässiga verkan. Lyckas det inte, bar man naturligtvis den utvägen att skära till bilden vid kopiering, men denna lösning är inte alltid möjlig.

Vi svenskar och världsproblemen

En av de första och mest påtagliga iakttagelser en svensk besökare i USA gör är det större intresset för internationella frågor där än hemma i Sverige. I Amerika ägnar tidningar och radio långt mera uppmärksamhet åt situationen i världen än fallet är hos oss. Föreningar, klubbar, kyrkliga sammanslutningar o. s. v. diskuterar internationell politik och USA:s ansvar för vad som sker. Det är i Amerika knappast tänkbart att en organisation håller kongress eller annat stort möte utan att ett föredrag eller en debatt om någon aktuell internationell fråga står på programmet. Man gör uttalanden och kräver nya åtgärder på skilda områden. Partierna och parlamentsledamöterna uppvaktas med förslag och resolutioner. Inom folkbildningsarbetet pågår flera intressanta projekt i syfte att skapa en intelligent opinionsbildning. Bland annat har den mycket rika Fordstiftelsen anslagit åtskilliga miljoner för framställning av filmer, böcker och annat studiematerial, för utbildning av studieledare och för andra åtgärder i syfte att upplysa amerikanarna om världen av i dag.

Kontrasten med Sverige är i detta avseende påfallande. Fastän vi har en av de mest utvecklade folkbildningsrörelserna i världen, ägnas internationella frågor ytterst ringa uppmärksamhet i kurser och studiecirklar. De mäktiga folkrörelserna är också, i de flesta fall, tämligen kallsinniga till omvärlden. När organisationerna sammanträder till konferenser och kongresser finns sällan plats på dagordningen för ett föredrag eller en diskussion om ett internationellt problem eller ett fjärran land. I den mån främmande länder behandlas inom t. ex. föreläsningsföreningarna är det vanligen inte de sociala och politiska problemen som skildras utan det pittoreska och primitiva. De främmande folken skildras som om de var figurer i ett färggrant teaterstycke. Partierna kan knappast tänka sig att hålla distrikts- eller rikskonferenser utan föredrag om skatter och jordbrukspolitik — men hur ofta anslår de ett par timmar åt världsproblemen?

Det skulle vara intressant att veta hur många brev från organisationer och allmänhet med förslag och kritik hr Undén har mottagit under sin tid som utrikesminister. Förmodligen är den korrespondensen ytterst obetydlig. Vi svenskar överlåter utrikespolitiken till ett fåtal experter. De vet bäst vad som behöver göras och vi är tacksamma så länge de inte orsar oss. Denna inställning må vara bekväm men inte motsvarar den något demokratiskt ideal om den vakne, kritiskt aktive medborgaren.

Allt som allt förekommer i Sverige inte mycket av intelligent debatt och opinionsbildning i internationella frågor. Kan nu en ändring till det bättre åstadkommas? Det borde kunna gå, men innan den stora allmänhetens intresse väckes borde ledande personligheter i samhället visa prov på lite större internationell känsla. Riksdagsmännen, statsråden, ledarna för fackliga organisationer, politiska ungdoms- och kvinnoförbund, för nykterhetsorganisationer och kyrkliga sammanslutningar — det är dessa som bildar opinion och från vilka impulserna måste utgå. Om de i sina föredrag och högtidstal, i artiklar, cirkulär och intervjuer ville inflika också några ord om världen och vårt ansvar för utvecklingen, skulle ett allmänt intresse kunna skapas.

Några vanföreställningar om vad som är väsentligt i världen i dag bör också övervinnas. Internationell debatt i Sverige, i den mån sådan förekommer, kretsar i alltför stor utsträckning kring Europas problem. Men det är inte i Europa de viktigaste händelserna äger rum utan i Asien och Afrika. Den ensidiga inriktningen på politiska frågor är också olycklig. De sociala och ekonomiska sammanhangen förbises. Diplomati, statsmannakonferenser, procedurfrågor ägnas oproportionerligt stor uppmärksamhet. Det är inte vid konferensborden som vår tids stora avgöranden träffas utan på Asiens risfält och Afrikas bomullsplantager. Det är inte bildade gentlemän i randiga byxor som spelar huvudrollen i vår tids drama utan för oss namnlösa analfabeter på de nyväckta kontinenterna.

När man bygger ett hus, är det ingen nyhet; när ett hus brinner upp är det en nyhet. Alva Myrdal har formulerat den satsen, som gäller också internationella frågor. Exempelvis Förenta Nationernas verksamhet i de underutvecklade länderna för att utveckla lantbruket, bygga nya skolor, förbättra hälsotillståndet o. s. v. ägnas långt mindre uppmärksamhet i nyhetsförmedlingen än ett militärt intermezzo i Kinesiska sjön. De positiva åtgärderna för att mildra nöden, förbättra de mellanfolkliga relationerna och mildra spänningen mellan stormakterna pågår i tysthet, medan mera nedslående händelser alltid kan räkna med stora rubriker. Kanske det skulle gå lättare att vinna svenska folkets intresse för det positiva uppbyggande internationella arbete, som faktiskt pågår, än för det oföränderliga diplomatgrälet mellan stormakterna.

Sverige har en gynnad ställning i världen av i dag. Vårt land har en ekonomisk och politisk stabilitet, som andra nationer avundas oss. Både politisk klokskap och human medkänsla borde bjuda oss att använda en del av våra resurser och vår energi åt mindre gynnade länder. Vårt land är en del av världen, och vi kan inte komma ifrån vår del i ansvaret för dess fortsatta öde.

Grankottskörden blir jättelik — vem bärgar den?

STOCKHOLM

Den svenska granskogen dignar i år av väl utvecklad kott — inte sedan 1942 har man sett maken. Tillskottet kommer som manna från himlen eftersom våra förråd av inhemskt granfrö är totalt uttömda. Efter en så fantastisk ansträngning i blomningsavseende som våra granar i år presterat kommer det att dröja mycket länge innan vi får en ny och bra grankottskörd att lita till.

Och nu gäller det att bärga denna jätteskörd, som dessutom måste räcka för en tioårsperiod. Men varifrån ta folk som plockar? Den frågan ställer man sig inom skogsägarkretsar och på skogsvårdshåll. Det är, säger en talesman för Sveriges skogsägareföreningars riksförbund, som om man skulle anse detta plockarjobb som ett direkt mindervärdigt arbete, och ändå är det ju så att kottplockningen kan vara både rolig och lönande. Den som arbetar med kottplockning kan utöver den rena förtjänsten (som för övrigt är mycket god) också räkna med tillfredsställelsen att han faktiskt gör skogen och skogsvården en verkligt bra tjänst.

Vad har då kottplockaren att iaktta? Här ett par råd, lämnade från sakkunnigt håll:

Naturligtvis kan det tänkas att man i något fall kan få mera kott än vad en klängningsanstalt kan klara av, och vidare vill man ju

Djungler, berg och krig ...

Svenskt par på mc.-färd genom Centralamerika

Vad hittills ingen i världen lyckats med, har klarats av ett ungt par från Småland, lantbrukaren Kaj Wessberg och hans maka Mary i Algutsboda. På en Husqvarna motorcykel har de tagit sig fram genom väglösa, oländiga trakter i Centralamerika, som hittills trotsat alla forceringsförsök av motordrivna fordon.

— Det var så, berättar lantbrukare Wessberg, som är 35 år gammal, att min maka och jag hösten 53 läste någonstans, att ingen hittills lyckats klara ett motorfordon från Nordamerika genom Centralamerika till Sydamerika. Vi beslöt oss för att pröva på. Med bil kunde det inte gå, det förstod vi, men kanske med motorcykel. Vi skrev till Husqvarna Vapenfabrik och lade fram våra planer. Man ställde välvilligt en 175 kbcm motorcykel på 7½ hkr. till vårt förfogande.

Aldrig suttit på en motorcykel förr ...

— Jag hade aldrig suttit på en motorcykel förut, infaller blonda 32-åriga fru Mary, och min man hade bara kört en lättviktare 15 år tidigare. Vi stack iväg från gården och tre barn med 97 valutadollars var på fickan. Det var ungefär 1,000 kr tillsammans — mer fick vi inte och det skulle räcka i 7 månader. Baktill hade vi tält och annan packning på 70 kg. Tälta måste vi, att bo på hotell skulle bli för dyrt. Alla kläder hade vi på oss, så vi såg ut som uppstoppade korvar, när vi startade från New York den 4 februari. Sedan fick vi slänga av oss kläderna efterhand som vi närmade oss tropikerna. Jag var dödsrädd i New York-trafiken och skrek förhållningsorder till min man hela tiden.

Utefter Gulfkusten fortsatte det äventyrsälskande paret in i Mexiko. Vänliga människor vid gränsen förklarade, att de skulle bli mördade och bestulna och i varje fall inte komma över Mexikos skyhöga berg. Upp kom de men bestulna blev de. I en mexikansk stad förlorade de kikare, klocka och andra värdesaker.

Kvinnans list fällde utslaget

— På gränsen mellan Mexiko och Guatemala tog vägen tvärt slut, säger hr Wessberg, och framför oss låg 4 mil absolut vildmark med berg och raviner och strida floder. Inget motorfordon hade hittills lyckats forcera de fyra milen. Många hade försökt men mest återvända med brutna armar och ben och sönderslagna maskiner. Gränsvakterna sade: Vänd om, det går inte. Vi fortsatte. Dagen innan hade vi träffat två unga nordamerikanska arkeologer på var sin motorcykel, som var mycket kraftigare än vår. De lurade oss och sa, att de skulle stanna i 14 dar och gräva, men på natten stack de iväg före oss. Och sedan blev det en vild kapplöpning — i ultrarapidtakt. Ty oupphörligt blev det stopp för både dem och oss, vi fastnade var sin gång i lera, vi slog sönder reservdunken och vattenbehållaren, vi måste bära motorcykeln och bagaget långa sträckor — allt i tropisk hetta. Över floder, upp och nedför berg gick det. På de allra sista 50 m. tog vi amerikanarna. Där gick en flod med bara en hängbro över. Vi hade med oss ett rep och fick några indianer att från hängbron svänga motorcykeln över till andra stranden. Det var min fru som kom på det knepet.

Blond kvinna indiansensation

— Det var spännande värre, säger fru Wessberg. Indianerna i dessa gränstrakter hade aldrig sett en motorcykel och inte en blond kvinna heller. Kvinnor och barn i byarna sprang skrikande och gråtande sin väg, när vi kom fräsande.

Äventyren fortsatte. I Nicaragua, där man har revolution titt och tätt, blev det svenska paret omringat av ett band "desperados", som beväpnade till tänderna kom insprängande på sina hästar i en by och noga förhörde de mystiska främlingarna.

— Tjusiga, unga typer, rena Robin Hood, säger fru Wessberg. Vi fick fortsätta, då vi inte var nordamerikaner, som är impopulära i dessa trakter.

I Nicaragua hade man just sökt mörda presidenten, och hela landet stod under poliskontroll. Svenskarna stoppades och skulle inte få fortsätta, men ett personligt brev till presidenten, insmugglat bakvägen, klarade saken. På gränsen till Costa Rica pågick strider, svenskarna hörde skottlossning men såg inga som sköt.

Till Panama var det sedan 20 mil ren vildmark och full regnperiod. De fattiga vägar som fanns spolades sönder. Det svenska paret liftade med motorcykeln i 90 km:s fart på en järnvägstralla efter tvärbranta stup. Sedan körde de vidare för egen maskin över 4.000 m. höga berg till Venezuela. Från en hamnstad tog de båten hem.

Allt som allt avverkade de 2.000 mil.

— Motorcykeln stod pall för alla påfrestningar och går lika bra än, säger de. Att åka motorcykel är sättet att åka, om man vill träffa människor och se något och komma fram. Vi har aldrig haft så roligt i hela vårt liv.

HK

Bröder i bil hittades på hamnbotten

KÖPENHAMN (TT — RB)

Två bröders mystiska försvinnande i slutet av juli månad har nu uppklarats, och det visar sig att de omkommit.

Den 28 juli startade de i bil från Silkeborgför att köra till sinnessjukhuset i Viborg, där den ene brodern skulle tas in, och sedan dess har man inte haft något spår av dem. När emellertid på måndagsförmiddagen en ångare skulle förhalas i Horsens hamn fick en wire fatt i någonting på hamnens botten, och det visade sig vara de båda brödernas bil. Inne i bilen fann man deras lik.

PLOCK UR PRESSEN

NIOMAKTSKONFERENSEN har alltså kunnat lägga grunden till ett nytt Europa främst tack vare Edens kloka initiativ och skickliga ledarskap, skriver Skånska Dagbladet (bf) i sina kommentarer till densamma:

För Moskva måste det innebära en bitter besvikelse, att västmakterna nått fram till enighet om ett suveränt Västtysklands inlemmande i den fria världens försvar. Sovjeunionen har under de senaste åren gjort alla tänkbara ansträngningar för att förhindra en tysk återupprustning i västsidans regi, eftersom den är alldeles oförenlig med de kommunistiska expansionsplanerna. Det är inte heller troligt, att härskarna i Kreml helt snällt finner sig i Londonokfferensens beslut. Ryska motdrag kan nog väntas.

ÖVERENSKOMMELSEN i London berör inte bara Västtyskland, inte heller bara Västeuropa, menar Dagens Nyheter (fp) men är ändå optimistisk över niomaktskonferensens resultat:

Själva den känsla av olust och irritation som sedan någon tid tillbaka mer eller mindre präglat förbindelserna mellan flera av de ledande västmakterna kan nu väntas lätta. För första gången på länge har betydande positiva resultat uppnåtts i fullt samförstånd mellan USA, Kanada och en rad västeuropeiska stater. Klimatet har förbättrats, sikten har klarnat.

FASTÄN NYA KOMPLIKATIONER icke kunna uteslutas — Saarfrågan tillhör ännu de ovissa faktorerna — bör alltså Londonkonferensen beteckna början till slutet på en över nioårig ockupationsperiod och inledningen till en västtysk återupprustning påpekar Sv. Dagbladet (h):

Därmed är Potsdameravtalet, som gick ut på att förhindra Tysklands återuppståndelse som militärmakt, ett dokument av huvudsakligen historiskt intresse. Västmakterna kunna emellertid ta de ryska anklagelserna för traktatsbrott som nu äro att vänta med upphöjt lugn. Det är Moskvas egen politik som tvingat de anglosaxiska makterna att med all kraft söka få till stånd en insats i det västliga försvaret från det land som de med så fruktansvärda offer besegrat. Potsdamavtalets underskrifter hade knappast torkat förrän ryssarna målmedvetet satte i gång med att omvandla sin tyska zon till en vasallstat och att utrusta den med militära maktmedel i en sådan utsträckning att en återförening och "neutralisering" av Tyskland enligt rysk modell skulle innebära att även Västtyskland uppslukades av det ryska blocket.

Underapparat rakar rent utan ström eller tvål

KREFELD (TT — DPA)

En rakapparat som arbetar utan elektrisk ström eller fjäderverk samt utan vatten, raktvål, rakborste och vanliga rakblad har framställts av en firma vid nedre Rhen.

Apparaten, som påminner om de elektriska rakapparaterna, har i stället för motor ett svänghjul som kan sättas igång med ett praktiskt taget outslitligt snöre av perlon.

Med två eller tre dragningar i snöret sätts svänghjulet i rotation och driver i sin tur en skärcylinder med en mycket större hastighet än vad som förekommer vid de eldrivna apparaterna. De två à tre dragningarna i snöret räcker för ungefär en halv rakning, och cylinderns skärande eggar fungerar klanderfritt ända till sista varvet. Eggarna har fjädrande upphängning och slipar sig själva. Desutom finns en bromsanordning så att apparaten kan stoppas när som helst.

Den nya uppfinningen kommer ut i handeln den närmaste tiden.

COYOTE
moderna, spännande wild-west romaner i fickformat
Läs
DEN MASKERADE RYTTAREN
Endast 1.85 per vol.

Laholms Tidning är oersättlig som annonsorgan i södra Halland **Annonsera i LT!**

Ett betyg från Hermods är en merit för Dig!

HERMODS

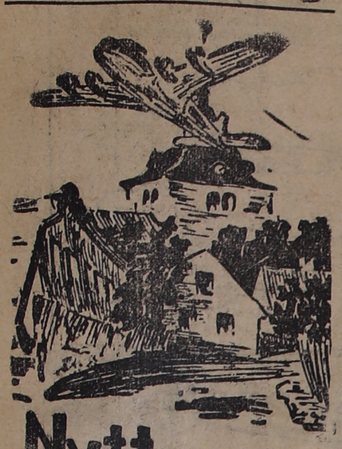

Nytt och flytt

Dagens namn
JENNY

Solen går upp kr. 6.27 och ned kl. 17.32.

Morgondagens namn
BIRGITTA

Solen går upp kl. 6.30 och ned kl. 17.30.

Dagens dikt:

Om sommaren kläder sig jorden
till brud,
om vintern så drager hon svep-
ningens skrud.
så gjorde hon förr, och så gör
hon i år,
om hösten hon gråter,
om våren hon åter
med barnslig förnöjelse torkar
sin tår.
(J. O. WALLIN.)

"TROTSKIST" TOGS TILL NÅDER.

Diego Riviera, den berömde mexikanske monumentalmålaren, har fått återinträda i sitt hemlands kommunistiska parti, ur vilket han för många år sedan uteslutits på grund av vänskapen med Stalins främste personlige och politiske motståndare Leo Trotskij. Diego Rivera är nu 68 år gammal. Hans socialrevolutionära fresker smyckar Nationalpalatset i Mexico City och han har också målat freskerna för berömda amerikanska offentliga byggnader, bl. a. Detrois konstmuseum, Rockefeller Center i New York, Junior College i San Francisco. Det händer för första gången sedan Stalins död att ett kommunistiskt parti offentligt rehabiliterar någon "trotskist"

Ny skåpvagn av personvagnstyp

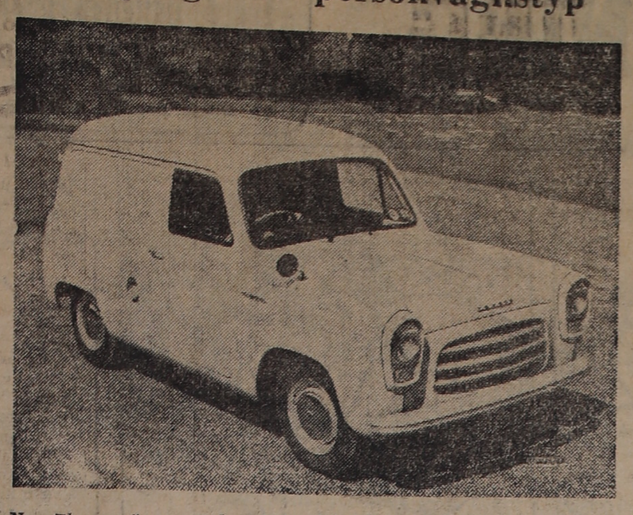

Nya Thames är en modern och ändamålsenlig skåpvagn från Ford med en för vagnar av denna typ ovanlig stil och elegans. Trots att den är en liten vagn till formatet, har den ovanligt god lastkapacitet. Lastutrymmet är närmare 2 m³ och lätt åtkomlig tack vare den breda dörröppningen.

En av de största nyheterna på den nyligen öppnade "Commercial-Motor Exhibition" är nya 1/4 ton Thames, tillverkad av Ford Motor Company Ltd., Dagenham, England. Det är första gången denna nya fordskapelse visas för allmänheten. Och det är en vagn som tål att ses. Den har smakfullt utformad, fribärande stålkaross av pontontyp. Framhjulsupphängningen är individuell och krängningshämmande, vilket ger förarkomfort och säkerhet vid transport av bräckligt gods.

Motorn behöver knappast presenteras. Det är samma pålitliga motor som i de båda populära kusinerna nya Anglia och Prefect. En 4-cylindrig motor på 1172 cm³, som ger hela 36 hk vid 4400 v-min. Bland övriga finesser kan nämnas flyttbar förarsäte med skumgummistoppning som ger vilsam och naturlig körställning, centralt placerad ändamålsenlig instrumentering, ställbara, dragfria ventilationsrutor, hängande pedaler för bekväm fotställning utan golvdrag, hydraliska bromsar verkande på alla fyra hjulen och stora, fria ytor på vagnens båda sidor, som ger god plats för reklamtext och firmanamn.

Filosofi

Banarbetare "Peter i Näset" hade slagit sig ned i gröngräset intill banvallen för att äta frukost.

Plötsligt fick han se två hästar, som tätt åtföljda av en ko jagade fram över den intilliggande betesvallen. Detta föranledde honom att utbrista:

— Attan i den kon, som springer lika fort som två hästar!

Skytte

SYDHALLANDS SKYTTEGILLE.

Resultat från söndagens skjutningar.

STATSPRISTÄVLINGEN.

Rekrytklassen:

1) Mats Dahlbom, Växtorp 100 p. 2) Lars Ingvar Larsson, Värestorp 95. 3) Bengt Rune Karlsson, By 95. 4) Göte Jönsson, Värestorp 91.

1:a klassen:

1) Åke Gunnarsson, Hasslöv 77 p. 2) Tore Sjunnesson, Ålstorp 67. 3) Leif Filipsson, Vindrarp 64. 4) Karl Erik Jönsson, Ränneslöv 63.

2:a klassen:

1) Gunnar Andersson, Tureby 76 p. 2) Kjell Svensson, Vindrarp 73. 3) Oskar Johansson, Edenberga 69. 4) Adolf Karlsson, Skråmered 66.

3:e klassen:

1) Åke Bengtsson, Värestorp 71 p. 2) Erik Gunnarsson, Hasslöv 69. 3) Folke Hansson, Pershult 66. 4) Hilmer Johansson, Ysby 62.

4:e klassen:

1) Tage Nilsson, Ålstorp 69 p. 2) Sven Gunnar Nilsson, Ålstorp 68. 3) Börje Nilsson, Hasslöv 62. 4) Axel Johansson, Värestorp 61.

Damernas Hederspris:

1) Tage Nilsson, Ålstorp 149 p. 2) Sven Gunnar Nilsson, Ålstorp 146. 3) Axel Johansson, Värestorp 138. 4) Georg Karlsson, Växtorp 136. 5) Folke Hansson, Pershult 135. 6) Gunnar Andersson, Tureby 132.

Vallberga Lantmannaförenings Vpr.. 3—5 kl.:

1) Tage Nilsson, Ålstorp 105 p. 2) Sven Gunnar Nilsson, Ålstorp 104. 3) Karl Erik Johansson, Vallberga 99. 4) Folke Nilsson, Ränneslöv 98. 5) Georg Karlsson, Växtorp 96. 6) Folke Hansson, Pershult 96.

Vallberga Lantmannaförenings Vpr. 1—2 kl.:

1) Leif Filipsson, Vindrarp 113 p. 2) Åke Gunnarsson, Hasslöv 112. 3) Gunnar Andersson, Tureby 110. 4) Tore Sjunnesson, Ålstorp 102.

Fältskyttepokalen:

1) Tage Nilsson, Ålstorp 51 p. 2. Gunnar Persson, Ränneslöv 49. 3) Erik Gunnarsson, Hasslöv 45. 4) Sten Nilsson, Edenberga 42. 5. Georg Karlsson, Växtorp 41. 6) Börje Nilsson, Hasslöv 41.

Amerikanskt drama plånade ut familj på några minuter

OAWLAND, Californien (TT—Reuter)

En 52-årig kvinna, Olive Losser, sköt på söndagen ihjäl sina båda söner i åldern 19—17 och sin man, varpå hon rusade ut på gatan och sköt sig själv genom huvudet. Hela familjen utplånades sålunda inom loppet av några minuter.

Familjen var välbärgad och tycktes enligt grannarna leva under harmoniska förhållanden. Efter dådet hittade polisen i familjens eleganta villa några virriga anteckningar av fru Losser, vilka tyder på att hon på grund av vacklande hälsa befann sig i ett depressionstillstånd.

Han var sjöman

och vittbefaren. Han hade råkat komma i kyrkan, och han blev livligt intresserad, då den förträfflige prästen började likna syndaren vid ett fartyg i sjönöd. — Böljorna sköljer över det. Masten är knäckt. Skeppet lyder ej längre roder. Finns det något, ja, jag frågar, något i denna värld som då kan frälsa det olyckliga skeppet? Då kunde sjömannen inte hålla sig längre. Han satte bägge händer för munnen och skrek med sina lungors fulla kraft:

— Låt ankaret gå, din landkrabba!

BERGSLAGSKRIGET: En tung stridsvagn på framryckning vid Dalälven, medan manskapet håller ett vakande öga på fiendens rörelser.

LITTERATUR

Hans Lidman: Den sjungande dalen. Häft. 17: 50, inb. 23: 50, presentband 33: —. LT:s förlag.

Norrlänningen Hans Lidman är välkänd skildrare av jakt och fiske med stort anseende långt bortom landets gränser. På senare år har han emellertid fördjupat och vidgat sitt intresse för naturen och dess företeelser. Hans skisser får mer och mer karaktären av noveller, där hans fina och älskvärda lyhördhet för mänskliga nyanser ingår en lycklig förening med hans oerhörda sakkunskap i allt som rör livet i markerna.

När han nu i Den sjungande dalen (LT:s förlag) berättar om människor och djur är det sin egen hembygds dal i Hälsingland han skildrar, men den kunde ligga var som helst i en mellansvensk bygd. Här ges i text och bild fina uttryck för årstidernas gång i naturen.

Hans Lidmans trygga hemmastaddhet i markerna ger läsaren ett slags lyckokänsla: man kan alltså leva lugn, tänker man, bara man lyssnar i naturen och iakttar utan jakt och utan att störa eller låta sig störas. Själva hälsan tycks bo i denna förtrogenhet med djuren och tingen som så trivsamt förmedlas med författarens egna tonfall och bilder i denna ovanligt vackra bok.

PRENUMERERA PÅ

Svenska kyrkans missionär,

sjuksköterskan Annie Berntsson, håller enligt annons föredrag med film i Godtemplarlokalen, Laholm, på fredag kväll kl. 19.30, över ämnet: Primitiv och modern sjukvård i Zululand.

Det var långt ut på landet

förmodligen i den gamla goda tiden. Klockan hade redan hunnit bli åtta på morgonen d. v. s. det var långt fram på förmiddagen när en vandrare bultade på dörren.

Inifrån hördes en kvinnlig stämma:

— Sch! Min man sover ännu. Vi har fått ett barn i natt.

BREVET

★ *Novell av Sven O. Bergkvist* ★

Det här hade inte Evert trott om Viola — i två dar hade han gått och grubblat på vad det egentligen kunde bero på att hon så där alldeles hade tappat huvudet för den där nykomlingen . . . Som om han var så märkvärdig; ja, han hade fina kläder, stadsröst och handskar på sig, fast det var mitt i sommarn. Och en massa vågor i håret.

Stigen han gick genom skogen var smal och stenig. Det var ingen tillfällighet att ön hette Bergön. Ibland stupade Evert och var nära att falla framstupa. Han försökte skaka av sig tankarna, för det var på dem det berodde. Han, som hade gått den här stigen till Västpåön så många gånger. Det var fler fiskestugor där och fler att prata med. Och nu sedan den nye drängen anlänt till ön, blev besöken allt fler — han hade inte så stor lust att stanna på Östsidan, där han hade sitt arbete hos fiskare Bergen och där också Viola bodde — och hennes far, hos vilken den nye hade fått arbete.

Att Viola . . .

Åter stupade han. Det retade honom. Jag bryr mej inte om henne, tänkte han, reste sig. Men innerst inne visste han att han försökte ljuga inför sej själv. Det här med han och Viola var ingenting som man kunde lägga åt sidan så där lättvindigt. Ända sedan första sommaren han var på Bergön hade de hållit ihop. Det var tre år sedan dess nu. Under vintrarna när han låg i skogarna och högg timmer hade de också hållit kontakt. Och ibland träffats. Tillsammans med gamle Stenberg, hennes far, hade han många gånger suttit och diskuterat och planerat — hur man bäst skulle kunna få upp en ny fiskestuga på ön, en för honom själv och . . .

Vad kunde det bero på — detta med omsvängningen? Var Viola verkligen sådan att hon fastnade för första bästa, som såg på henne . . .? Han erinrade sig att hon förresten varit underlig och tystlåten redan ett par veckor innan den nye anlände. Och inte bara hon själv. Också Stenberg var förändrad och en och annan av de andra fiskarna hade sett på honom med underliga blickar . . . Och gubben Stenberg tycktes inte ha något emot att Viola gick och slog dank med främlingen, han var glad att han äntligen hittat fatt i en dräng; hela försommaren hade han sökt med ljus och lykta efter en utan att finna någon; det var ont om unga män som ville ge sej fiskedrängssysslan i våld nu för tiden.

Evert kom ut ur skogen, skötbanorna öppnade sig framför honom, gröna gläntor med skötar och nät blåsande på sina ställningar i den varma vinden. Nu såg han också havet. Längst därute förenade det sig med den gråblå himlen. Från ett och annat håll kom några svarta, svullna moln seglande. Och det var tryckande varmt fast vinden fläktade och slog omkring sig ivrigt, ibland våldsamt så att det vita skummet kastades långt upp på stranden. Lövträden på kullarna böjde sig resignerat undan.

Skulle det bli storm och . . .

Det var just då han såg dem. De satt under ett par björkar. Han stannade hastigt till. Tydligen hade de inte hört honom komma, de vände sig inte om utan satt fullständigt oberörda. Evert stod en stund och undrade vad han skulle göra.

— Det är klart det är nånting när han har fått brev från landsfiskalskontoret, sa den nye drängen. En sån kille . . . oj oj oj. Har nå mackel med rättvisan, förstås. En sån kille, va. Och inte har han sagt nåt till dej, va? Fast ni gått stadit. Han är inte renis, den killen . . .

— Det är så ofattbart alltihop, sa Viola.

— En sån där ska du inte lita ett skvatt på, sa den nye drängen och tog av sej ena handsken. Han är inte renis, sa drängen som kom från stan.

— Ja, men jag fattar inte . . . att just han . . ., sa Viola.

— I dom lugnaste vattnen går dom största fiskarna, sa drängen. Att han har mackel med rättvisan, den saken är klar. Det kan vara faderskapsaffärer och sånt. Den killen är inte renis . . .

Då var det nära att Evert sprungit fram. Men han stod kvar. Och nu förstod han allt. Det var det där brevet som han fått från landsfiskalen som spökade — och som spökat hela tiden! Man hade sett det liggande i postlådan, ryktena hade kommit igång . . . rullat som en snöboll, förstorats, växt allt större och större . . .

En sån där ska du inte lita ett skvatt på, sa den nye. Han är inte renis, förstår du.

Men hur kunde Viola vara så dum så att hon verkligen trodde . . .

— Du följer med mej till stan i höst, sa den nye. Jag har en trerummare på lut. Och finfint jobb . . . Det där med att jag åkte ut hit, det var mer i studiesyfte. Jag vill studera alla miljöer. Det tillhör mitt yrke. Jag menar . . . jag skulle ju inte behöva gå som fiskardräng om jag inte ville, jag med mina skolor.

Viola svarade inte. Mannen flyttade sig närmare henne. Plötsligt la han ena armen om hennes midja, lutade sig intill henne. Viola drog sej undan en aning.

Han försökte kyssa henne. Men Viola vek undan.

— Vi måste nog gå, sa hon. Du måste börja med arbetet också . . . pappa väntar kanske. Han brukar vilja få ner skötarna i god tid.

— A . . . det går nog bra.

— Men du är ju ny . . . och ovan.

— Jag brukar inte ha svårt för att lära mej, sa drängen från stan. En annan har alltid haft lätt för sej. Och förresten att vara fiskardräng, det är väl ingen konst.

På nytt försökte han ta om henne.

Det var då som Evert ilsknade till på nytt. Jag går rakt förbi dom, tänkte han. Jag ska visa att jag inte bryr mej ett dugg om . . .

Han gick. Båda vände på sig samtidigt. Evert såg att Viola blev röd i ansiktet. Den nye verkade besvärad, hans grepp om Viola slaknade, han drog sig undan.

— Hejsan, sa Evert. Jaså . . . ni sitter i det gröna, liksom. Ja, det är ju varmt och skönt. Han förvånade sig över sina ord. De lät lugna, säkra. Han kände sig stolt över dem. Han försökte vara alldeles obesvärad.

— Jaa . . . oojoo, mumlade mannen. Viola sa inget, hon tittade bort.

— Men det blir nog sämre mot kvällningen, sa Evert. Det ser så ut . . . vi får kanske ingen rolig natt på sjön.

— Det blir nog inte farligt, sa stadsrösten. Och förresten . . . om det gungar lite så är det väl bara kul.

Det blev tyst en stund. Evert iakttog Viola. Hon såg mycket generad ut. Hennes kinder blossade, blicken fladdrade av och an utan mål.

Evert bröt tystnaden, han sa:

— Man får väl ge sej hem och börja, det är väl dags igen med skötarna . . .

— Jaa . . . jaa, sa den fine mannen. Men han satt kvar i sina moderna, smalbenta byxor, och i sin röda, storrutiga skjorta. Han tog av sej den andra handsken och höll båda i ena handen. Evert kände att det doftade hårvatten. Han gick med hastiga steg tillbaka till fiskeläget med dess grå, fallfärdiga stugor och båtbodar.

Lite senare hade arbetsdagen börjat. En ny natt på havet nalkades. Bergen och Evert hade fått ner skötarna och börjat stena, när den nye och Violas far uppenbarade sig på bryggan mittemot. Den nye såg underlig och tafatt ut i sitt blåställ som han fått låna av Stenberg. Själv hade han inga arbetskläder med sig, när han kom. Han hade ingenting alls. Annat än det han stod och gick i. Han hade bara helt enkelt uppenbarat sig en dag på kajen vid fastlandet. Det var Stenberg som hade frakturen då och han hade genast accepterat när han hörde att främlingen ville ha plats som fiskardräng.

— Det ser ut att bli dåligt vär i natt, sa Bergen till Stenberg. Båda tittade ut mot havet.

— Och jag som tänkte göra en långtur i natt, sa Stenberg. Nu när man har fått dräng . . . Det har blivit lite si och så förut ett tag.

— A . . . vi får nog akta oss, sa Bergen.

— Aja, nog ska det väl gå, sa den nye drängen. Det här är väl inget farligt väder. En gång seglade jag med en skuta. Då skulle ni ha varit med . . .

Han fick inte mycket hjälp med skötarna, gamle Stenberg. När de kom halvvägs med den första skötbåren, tappade den nye plötsligt taget och allt föll i marken.

— Aj, sa drängen. Det där var inte meningen. Men det var inte så farligt.

Stenberg var en snäll natur och sa inget. Bergen log i skägget. Stenberg fick börja plocka upp skötarna ensam. Men det blev inte bättre när de väl fått ner skötarna på bryggan. Den nye fastnade gång efter annan i garnet, trasslade in sig, svor och sparkade. Följden blev den ena revan efter den andra i skötgarnet.

— Ni skulle gå in för lite modernare metoder, sa drängen. Sånа här går inte. Ni måste rationalisera . . . vet ni inte vad det är? Det gör man i städerna. Ni har kommit efter i utvecklingen. Därför blir det så här trassligt.

— Nu måste vi skynda oss, sa Stenberg.

Männen på den andra bryggan log då och då mot varandra. Samtidigt som de tyckte synd om gamle Stenberg. Evert kände tillfredsställelse innerst inne . . . där fick hon väl se nu, Viola. Han anade hennes ansikte bakom fönsterrutan. Men samtidigt kom han att tänka på att det ju inte bara var hennes fel. Det hela vilade ju på ett missförstånd. Det där brevet . . . och ryktena som tydligen hade uppstått! Men hur kunde hon tro . . .

De var klara nu, Bergen och han. Snart skulle det bära av ut mot havs. Vinden piskade hårdare nu, molnen som kom seglande var svartare, tyngre . . .

Hur denna natt för Stenbergs del egentligen förlöpte var det ingen som fick någon direkt klarhet i. Han var senare alltid mycket förtegen när det gällde den här historien. Fast Bergen och Evert kunde ju skapa sig en liten bild av det hela i alla fall. På morgonen när de var på hemväg upptäckte de nämligen Stenbergs båt — nära nog vattenfylld och med en motor som inte längre fungerade kastades den av och an på vågorna. Det hade varit en svår och stormig natt och mot morgonsidan hade vinden ökat ytterligare i styrka.

Det var Bergen som upptäckte den drivande båten.

— Ser du . . . är det inte . . ?

Han pekade. Också Evert tittade. Joodå, det var Stenbergs båt. Men vad hade hänt? Bergen la om kurs genast och det dröjde inte länge förrän de var framme.

— Gudskelov, sa Stenberg och var nu en mycket böjd och gammal man. Mer än ett ord fick han inte fram. Drängen, den fine främlingen, stod och kastade upp. Han var vit i ansiktet och stod till höfterna i vatten.

— Vad är det som har hänt? undrade Bergen, han hade slagit igen motorn och båten gungade kraftigt.

— Du måste hjälpa oss! sluddrade Stenberg. Gudskelov.

Drängen hängde med huvudet, håret hängde ner i ansiktet. Det såg knappast ut som om han märkt att en båt kommit till undsättning. Först när han var nära att få en repstump i ansiktet vaknade han till.

— Lägg an, skrek Bergen, ta repet, pojk . . .

Men den nye drängen stod med hängande, slaka armar. Båtarna gungade, var nära att stöta ihop med varann. Stenberg fick plumsa fram och ta fatt i repet, binda fast.

— Det skulle finnas mo . . . modernare grejer, sa den nye och svängde med huvudet av och an som var han starkt berusad. Man må . . . måste ra . . . rationalisera, fortsatte han.

På nytt började han kasta upp. Krampaktigt höll han sej fast i ena åran. Vatten rann genom hans ansikte. Stenberg stod bredvid, trött och förtvivlad.

— Men hur har allt det här gått till? undrade Bergen.

Stenberg var ovillig med svaret. — Han skulle styra, fick han fram, nickade mot sin dräng. Körde runt runt bara . . . kom upp i skötarna . . . och så på en grynna . . . ja ja ja.

De kom så småningom hem till ön. Drängen sov därefter ett dygn, varefter han steg upp, klädde på sej och förklarade och sa, fortfarande vit i ansiktet:

— Åker med upp på landbacken i dag . . . har en del att ordna med. Skulle bara haft ut lite av lönen nu. Det vore bra. Jag åker nog uppåt stan . . . Men vi ses, sa han. Snart. Och gav Viola en första, forskande blick efter den äventyrliga havsnatten. Det var en skygg, irrande blick och den försvann snart ut genom fönstret. Därefter skyndade han ut till turbåten.

När Evert och Viola senare på dagen möttes mellan ett par av fiskestugorna kunde de inte undgå att stanna. Ingen sa något på en lång stund. Men så tog Evert upp ett brev ur fickan och räckte henne det. Läs, sa han. Hon läste . . . ögnade igenom det där med geväret och antalet patroner som beviljades för jaktändamål. Det var landsfiskalen som skrivit under.

— Jag har ju alltid varit intresserad av jakt, sa Evert och log.

— Jag har varit dum, sa Viola och räckte tillbaka brevet.

(Copyright: REA-press).

LAHOLMS TIDNING
— SÖDRA HALLANDS ORTSTIDNING —
deklarera med TS-kontrollerade siffror en stigande upplaga 1954

LAHOLMS TIDNING

ONSDAGEN DEN 6 OKTOBER 1954

Södra Hallands bästa annonsorgan
är sedan många år LAHOLMS TIDNING
Lokaltidningen studeras alltid noggrannt, och en annons i denna blir alltid observerad. Tänk på detta, när Ni gör upp Edra annonsplaner!

RADIO

ONSDAGEN DEN 6 OKT.

6.15 Vardagsmorgon. Därefter: Grammofonmusik.
6.30 Nyheter och väderlek.
6.45 Lars Billengren sjunger till Karl Nilheims ensemble.
7.15 Pianisten Kjell Bækkelund, Norge, spelar Norska folkvisor op. 66 av Edvard Grieg.
7.40 Morgonandakt. Pastor Allan Christiernin.
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15—8.20 Vardagsmorgon.
11.00 Musik under arbetet.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Curt Söderlinds kvartett.
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Börsnoteringar.
12.45 Från skogen.
12.55 Tidssignal.
13.00 Skolradio. Underbarnet Mozart. Program av Nils-Olof Franzén.
13.30 Silverfisken. Ur »Valda noveller» av Henning Berger. Uppläsning av Georg Årlin. (Malmö.)
13.55 Varietéorkestern spelar under ledning av Sven Sköld.
14.15—14.30 Lettiska Reiterskören sjunger. Dir.: Theodor Reiters.
17.00 Väderlek.
17.15 Idrottshörnan.
17.30 Romanser sjungna av Margareta Sjöstedt, mezzosopran. Vid flygeln: Fritjof Kjellberg.
17.55 Söndagsskollärare emellan. Samtal lett av pastor Herbert Brander.
18.15 Grammofonmusik: 1. Uvertyr till »Vestalen» (Gaspar Spontini). Londons symfoniorkester. Dirigent: Fernando Previtali. 2. O paradiso ur »Afrikanskan» (Meyerberg). Solist: Jussi Björling. Dir.: Nils Grevillius. 3. Alborada del gracioso (Ravel). Dinu Lipatti, piano. 4. In quelle trine morbide ur »Manon Lescaut» (Puccini). Solist: Renata Tebaldi. Suisse-Romandeorkestern. Dir.: Alberto Erede. 5. Bagatell (Scarlatescu). Ginette Neveu, violin. 6. Tant de fois (Stahl-Larue). Tino Rossi, sång. Dir.: Pierre Spiers. 7. Vildrosen, tango (Hansen-Kejving). Eric Jonsson, sång. Jerry Högstedts orkester. 8. The varsity drag (DeSylva-Brown-Henderson). Benny Goodmans sextett. 9. Gigolette (Panzuti-Tommy). Marion Sundh, sång med The Deep River Boys. 10. Gärdebylåten (Olsson-Faith). Percy Faiths orkester.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter o. väderlek. Dagens eko.
19.30 Gammal dansmusik av Sigurd Ågrens dragspelsorkester.
20.00 Besök i Leningrad av Staffan Tjerneld. II.
20.30 Trettiotalsmålare.
21.00 Joseph Keilberth, Tyskland, dirigerar Radioorkestern.
21.40 Vett på vägen. Ett samtal om trafiken och hastigheten.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.30 Jazzbiten.

Danska radioprogrammet onsdag

6.00 o. 7.00 nyheter. 7.35 grammofonmusik. 10.45 musik till arbetet. 12.00 middagskonsert. 14.35 15.30 musik till arbetet. 16.50 säg goddag med en sång. 17.10 föredrag. 19.45 samlarmani i flera generationer, reportage. 20.40 musik. 22.15—23.00 kammarmusik. Andra programmet 283 och 210 meter: 18.15 sånger. 20.10 musik för alla. 22.15—23.00 föredrag.

På BIO

Hishults biograf

visar torsdag kl. 8 den uppmärksammade filmen "Härifrån till evigheten". Den är inspelad på Hawaii omedelbart före det japanska anfallet på Pearl Harbour. Den är fylld av kärvhet och känslostormar och uppvisar en rad verkligt förnäma skådespelare i de bärande rollerna. Ingen bör försumma tillfället att se denna film. Barnförbjuden.

Växtorps biograf

visar onsdag vid först. kl. 6 o. 8 svenska filmen "Flottans glada gossar". Följ med till varmare länder i sällskap med Åke Söderblom, Åke Grönberg och Egon Larsson. Barnbilj. säljas till 6-föreställningen.

TORSDAGEN DEN 7 OKT.

6.15 Vardagsmorgon. Därefter: Grammofonmusik.
6.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Grammofonmusik.
7.15 Andliga sånger.
7.40 Morgonandakt. Författare Sten Söderberg.
8.00 Nyheter och väderlek.
8.15—8.45 Torsdagsjournalen. Redaktör: Lillie Fischer.
11.00 Musik under arbetet.
12.00 Klockspelet i Stadshustornet. Dagens dikt. Därefter: Wollmar Sandells ensemble.
12.30 Nyheter och väderlek. Därefter: Börsnoteringar.
12.45 Fysisk person. Ett kåseri av Red Top. Uppläsning av Jan-Olof Strandberg.
12.55 Tidssignal.
13.00 Skolradio. Göran i Norge. (Program på norska.) Manuskript: Kari Skjønsberg.
13.25 Gävle radioorkester. Dirigent: Gunnar Stærn.
14.00 Stockholmaren. Bertil Schütt kåserar.
14.10 Gymnastik för husmödrar. Elsie Hjertén.
14.30—15.00 Berith Bohm sjunger till Nils Kyndels ensemble.
17.00 Väderlek.
17.10 Svenska orgelkompositioner spelade av Henry Lindroth. (Från Engelbrektskyrkan.)
17.30 Barnens brevlåda.
18.05 Grammofonmusik: 1. Södra skånska infanteriregementets marsch (Zikoff). Svea livgardes musikkår. Dir.: Per Grundström. 2. Storsjöodjuret (Arefeldt-Eiworth-Eriksson). Sven Arefeldt, sång till sin orkester. 3. The music goes round and round (Hodgson-Farley-Riley). Nicola Paone, sång. Jimmy Cuanas orkester. 4. Addio donna grazia (Rust). Eddie Calvert, trumpet. Dirigent: Norrie Paramor. 5. Blå skymning (Gullmar-Morris). Börje Backstad, sång med Postflickorna. Jerry Högstedts orkester. 6. Mörka röda rosor ur »Gasparone» (Millöcker). Solist: Per Grundén. Egon Kjerrmans orkester. 7. Ungersk saga (Karl Emil Fuchs). Siegfried Borries, violin. 8. Ved ronderne (Grieg-Vinje). Aksel Schiötz, sång. 9. Ungerska danser nr 1 g-moll och nr 3 F-dur (Brahms). Berlins filharmoniska orkester. Dir.: Paul van Kempen. 10. Zögernd leise in des Dunkels nächtger Stille (Schubert). Diana Eustrati, sång med kör. Dir.: Fritz Lehmann. 11. Ur Kleine Präludien (Bach). Isolde Ahlgrimm, cembalo. 12. Final ur Konsert G-dur för violin och orkester (von Dittersdorf). Solist: Jean Pougnet. London Baroque String Orchestra. Dir.: Karl Haas.
18.55 Meddelanden.
19.00 Nyheter o. väderlek. Dagens eko.
19.30 Populära schlager presenterade av Ruth Gottlieb, Gunnar Nilsson, Gottliebkvartetten och Carl-Henrik Norins orkester.
20.00 Trojanska kriget blir inte av. Pjäs av Jean Giraudoux. Översättning: Erik Lindegren. Musik: Sven-Erik Bäck. Regi: Sam Besekow. Personer: Andromake — Ulla Sjöblom; Kassandra — Sif Ruud; Hector — Sture Lagerwall; Paris — Lars Ekborg; Hekuba — Mimi Pollak; Demokos — Hugo Björne; Priamos — Torsten Lilliecrona; Helena — Gertrud Fridh; Busiris — Gunnar Björnstrand; Odysseus — Gunnar Sjöberg; Gudinna Iris — Doris Svedlund. Inledande ord av Erik Hj. Linder.
21.40 Antonio Vivaldi: Ur »Årstiderna», för violin och strråkorkester: a) Våren, concerto E-dur. Solist: Luigi Ferro; b) Sommaren, concerto g-moll. Solist: Guido Mozzato. Virtuosi di Roma. Dir.: Renato Fasano.
22.00 Clownen och verkligheten. Filmkrönika av Carl-Erik Nordberg.
22.15 Nyheter och väderlek.
22.30—23.25 Grammofonkonsert.

Danska radioprogrammet torsdag

6.00 o. 7.00 nyheter. 7.35 grammofonmusik. 12.00 nordisk musik. 12.40 1 regementets musikkår spelar. 13.35 grammofonmusik. 14.30—15.30 musik till arbetet. 16.00 danska sånger. 17.15 grammofon. 18.00 reportage. 19.15 underhållningsorkestern. 20.00 krokodiljakt. 20.30 kompositioner av Otto Mortensen. 21.30 ungdomens radiomagasin. Andra programmet 283 och 210 meter. 18.00 musik vid spisetid. 20.00 torsdagskonsert. 22.15 vi dansar till Jörgen Rygs orkester. 22.35—23.00 dansmusik från Prater.

Båstad

Samlingslista för kyrkofullmäktigevalet.

Representanter för de olika partierna i Båstad har haft sammanträde för att dryfta upprättandet av en samlingslista för årets kyrkofullmäktigeval. Man enades därvid om följande valsedel, personliga suppleanter inom parentes: kamrer Philip Hjorth (källarm. Carl Henrik Hjorth, köpman Ivan Vieboke), kalkbruksarbetare Oscar Carlsson (kommunalarbetare Erik Ehld, byggnadsarbetare Karl Gustavsson), möbelhandl. Gunnar Rosenlund (folkskollärare Hans Johansson, bankdir. Gustaf Berg) stationskarl Torsten Andersson (fru Ann-Greta Bengtsson, Öre bäcksvägen, trädgårdsm. Sam. Nilsson), fru Karin Lundin (fru Berta Sjövall, fru Harriet Eklundh), läroverksadjunkt C.-E. Wallenquist (folkskollärare Malte Gerding, ing. G. A. Wigeman), affärsföreståndare Hilbert Johansson (ing. K. G. Svensson, trädgårdsarb. Axel Kindvall), köpman Sten Eklundh (köpman Rune Nilson, polisman Eric A. Wittgren), fru Lilly Wittgren distriktssköterska Elsa Lindquist, banktjänstem. Ingeborg Elmlundh), landsfiskalsbiträde Edmund Kjellberg (trädgårdsarb. Per Mattsson, fru Elsa Nilsson, Sjövägen), kyrkovärd Marcus Jönsson (fotograf Philip Östin, tjänsteman Rudolf Lundin), nämndeman Alfred Johansson (trädgårdsmäst. Anton Nilsson, Vårvik, lantbr. Hjalmar Svensson), charkuterist Gunnar Eriksson (byggnadsarbetare Carl Andersson, Hillen, förman Lars Larsson), källarm. Bror Forslind (köpman Evert Fredriksson, källarm. Gösta Skogh), kyrkoherde Samuel Adrian (hemmansägare Bernhard Berg, f. disponent Gustaf Hjort).

Kyrkoherde Adrians placering — på femtonde och sista plats — har tillkommit på önskemål av kyrkoherden, för att eliminera särlistor vid valet, som nu har alla utsikter att gå i enighetens tecken.

Eldsberga

Kyrkofullmäktigekandidater i Tönnersjö.

Vid sammanträde har man beslutat att gå fram till kyrkofullmäktigeval i Tönnersjö med en gemensam lista, kallad samlingslistan. Följande personer uppsattes: Ivar Karlsson, Boarp, Algot Andersson, Tostarp, Filip Karlsson, Lundsgård, Ivar Bengtsson, Norregård, Malte Persson, Esmared och Enok Boknäs, Tostarp.

Dörr uppborrad vid inbrott i Östra Karup

Natten till måndagen förövades ett inbrott i Paulssons speceri- och diverseaffär i Östra Karup. Tjuvarna hade berett sig tillträde till affärslokalen genom att borra ett hål i dörren och på detta sätt komma åt låset. Bytet blev cigarretter och 100 kronor i växelmynt. Polisen håller för troligt att det är äldre personer som varit framme, annars hade säkert inte choklad och godsaker fått vara ifred. Några spår har man ännu inte fått upp men efterforskningar pågår.

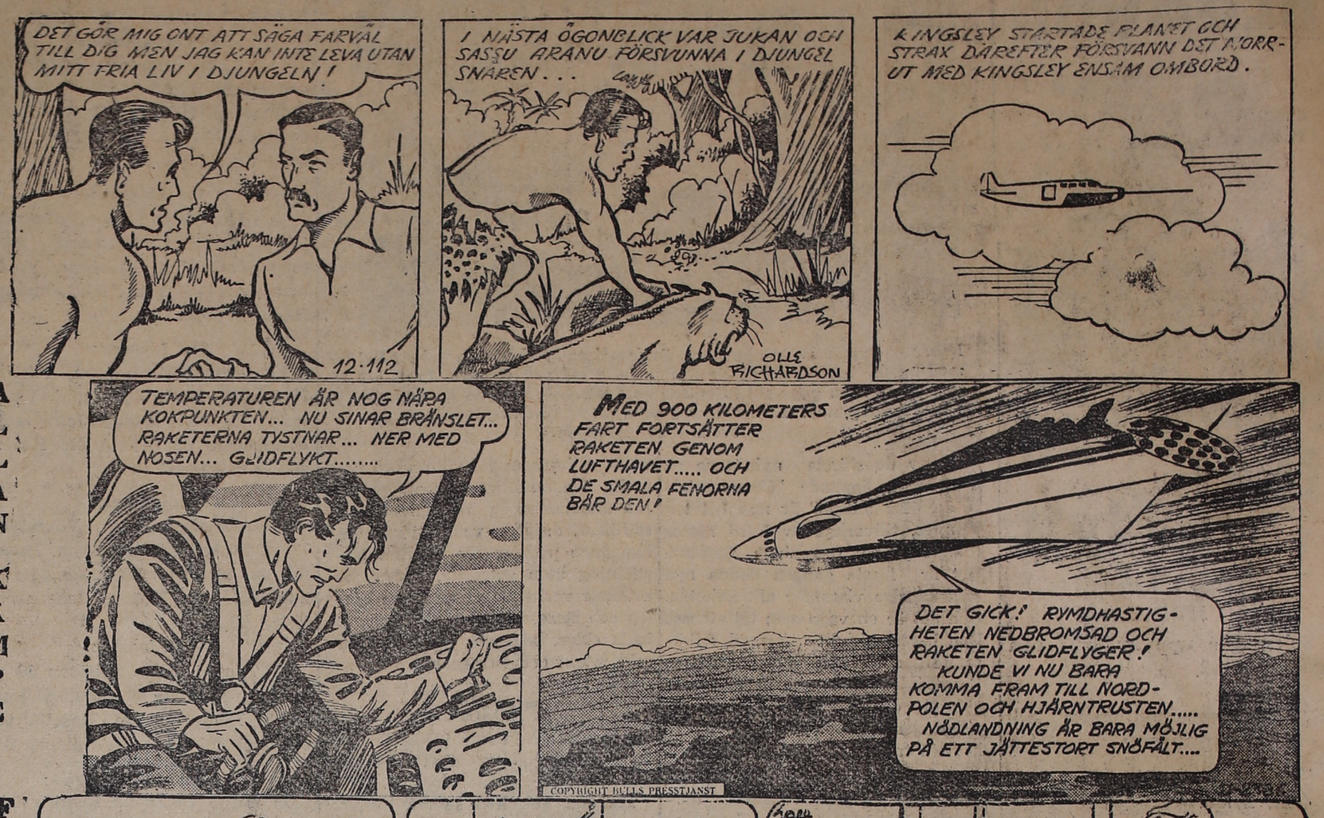

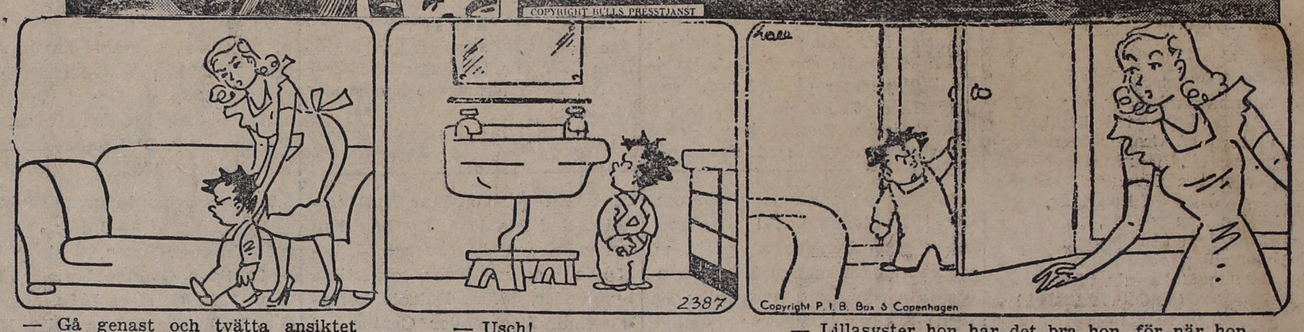

— Gå genast och tvätta ansiktet innan vi ska äta!

— Usch!

— Lillasyster hon har det bra hon, för när hon blir stor behöver hon bara pudra sej liksom du gör!

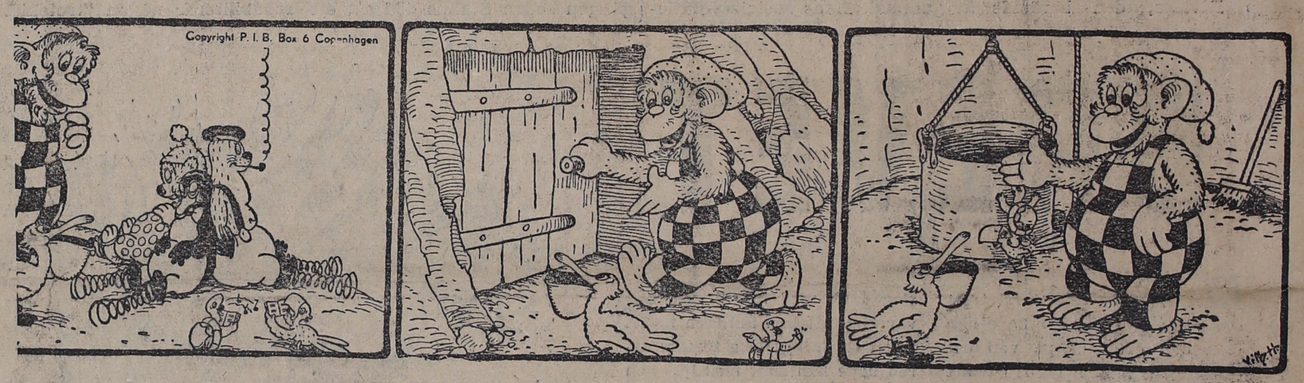

— Nå, vad tycker du, Pelle? Är den inte praktisk? — Vad säjer du, finns det också hissar med knappar? Det måste jag faktiskt pröva och höra lite om.

— Bum — hummelum. Den gick ner kvickt, eller hur? Jag älskar det där rabaldret, när den stöter mot golvet. Berätta, berätta det där om knapparna.

— Jag tar hela bunten. Om ni ska upp på toppen innan ni blir gamlingar, kan ni inte fortsätta med att sova. De blir också förkylda av den kalla stenen!

Malmö kreaturs- och köttmarknad.

Tillförseln till Malmö kreaturs- och köttmarknad under veckan 28/9—4/10 var större än föregående vecka och utgjordes av 110 storboskap (därav 4 tjurar), 9 kalvar, 40 svin och 17 hästar. Handeln var medelmåttig och samtliga djur såldes. Inga djur var överstående från föregående marknad. Priserna sänktes med tre öre för extra prima kor samt kor kl. 1 och 2, för extra prima kvigor och kvigor kl. 1 samt för samtliga klasser tjurar.

De ändrade noteringarna blev:

För extra prima kor 187, kl. 1 yngre fullt feta 172—177, kl. 2 älde fullt feta 145—150.

För extra prima kvigor och stutar 222, kl. 1 fullt feta köttiga 212—217.

För extra prima tjurar 217, kl. 1 205—210, kl. 2 190—200, kl. 3 mindre köttiga 185—190 kl. 4 magra, simpla 180—185.

Övriga noteringar oförändrade.

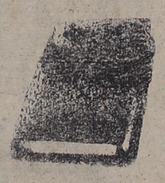

Ett ord på vägen

Vad var det Herren talade till dig?

Vad gott är har han kungjort för dig, o människa. Vad annat begär väl Herren av dig, än att du gör vad rätt är och vinnlägger dig om kärlek och vandrar i ödmjukhet inför din Gud? — .... så att du håller Herrens bud och stadgar, som jag i dag giver dig, på det att det må gå dig väl?

Alla de som låta det bero av laggärningar, de äro under förbannelse. Det är nämligen skrivet: "Förbannad vare var och en, som icke förbliver vid allt som är skrivet i lagens bok, och icke gör därefter." Och att ingen i kraft av lag blivet rättfärdig inför Gud, det är uppenbart, eftersom det heter: "Den rättfärdige skall leva av tro." Vartill tjänade då lagen? Jo, på det att överträdelserna skulle komma i dagen, blev den efteråt given, för att gälla till dess att "säden" skulle komma, han, åt vilken löftet hade blivit givet.

Sedan Gud fordom många gånger och på många sätt hade talat till fäderna genom denna tid, talat till oss genom sin Son.

Tala Herre, din tjänare hör.

Svensk sjuksköterskeförenings lokalavdelning

för Hallands län höll sitt höstmöte i söndags på Spenshults reumatikersjukhus, i strålande sol och med stor tillslutning.

Som ordf. fungerade fröken Olga Holmgren, Apelviksstrand.

Interna frågor behandlades. Fullmäktigemötet i Boden och Nordiska kongressen i Finland refererades.

Ett sakligt och upplysande föredrag om reumatikersjuka och Spenshults reumatikersjukhus tillkomst hölls av överläkare C. Ekelund, varefter deltagarna visades omkring på det förnämliga sjukhuset.

BO utredningar i stad och på landsbygden realiseras under hand eller på offentlig auktion köpes och säljes redigt och billigt.
Laholms Inkasso- & Affärsbyrå
Tel. 80 Mander Carlson Tel. 80

NYTT LIV

Av EMILIE LORING

(26)

— Tack Jim. Jag kan inte förklara nu varför jag vill veta hans namn. Jag kanske kan behöva din hjälp senare. Håll tyst om allt det här. Jag låter höra av mig.

Nästa morgon log Greg Merton, när han betraktade Skidmore Grant, som slagit sig ner på hans stora skrivbord på kontoret.

— Vad skall du med de mörka glasögonen till? Och skäggstubben på överläppen, som tydligen skall bli början till en mustasch.

— Maskering min vän, maskering, viskade Grant. Jag kan inte ta risken att bli igenkänd som den knöl som bar sig illa åt mot en dam till på köpet en nattklubbssångerska.

Han tog av sig de mörka glasögonen, satte på sig sina egna i stället, och sneglade på pappersbiten han höll i händerna:

— Senor Pedro Lorillo. Kunde du se honom ordentligt när du kom in?

— Ja då. Jag tyckte han var en karl precis som vem som helst, tills han såg mig i ögonen. Det var en elektrisk stöt. Ett slags doktor Jekyll och mr Hyde. Jag ryste.

— Vad gör han för något?

— Han syslar med att vara rik brasilianare. Du känner till typen — den brukar finnas i filmerna. Kolossala kaffeplantager, oerhörda boskapsrancher och annat i den stilen.

— De andra vid bordet såg ut som vanliga newyorkbor. Tänk om vi skulle försöka få tag i honom på något av hotellen? Har du något emot att jag lånar telefon?

— Vänta ett tag, Skid. Var inte juvelerna försäkrade? Har inte försäkringsbolaget gjort några efterforskningar?

— Ja visst. Men jag har en idé. Jag skulle vilja spåra upp tjuven eller tjuvarna själv. Jag är faktiskt här i staden för att försöka få tag i mammas juveler, om du vill veta det.

Han grinade och tillade:

— Jag har ett sjätte sinne. Något säger mig att de finns här.

— Är du absolut säker på att det var hennes armband? För mig ser det ena diamantarmbandet lika ut som det andra. Min syster har flera, men inte om det gällde mitt liv skulle jag kunna säga vilket som var hennes, om det låg bland en hög andra.

— Lika säker som jag kan vara på något utom när jag skall dö och hur stor skatt jag får härnäst. Det där jag såg i går kväll var ett av tre likadana som stals. Tjuven tog en massa dyrbara saker, men dem skulle jag inte kunna identifiera. Om jag kan spåra det här ena armbandet, kanske jag kan få tag i andra smycken också och avslöja ett band internationella juveltjuvar. Linda vet vad det var jag såg i går kväll, men du är den enda levande själ som känner till hela historien om vad jag är på jakt efter. Jag måste ha någon att tala med om saken, annars spricker jag.

— Varför just jag? Varför inte Sanders? Han är ju god vän med din familj.

— Sanders! God vän med familjen? Han är vän med flickan som bär mammas armband, eller hur? Men det är en idé! Jag skall ta fatt i honom. Han kanske kan ge oss ett tips om brasilianaren. Men vänta, det går inte, när jag tänker närmare på saken. Han kan misstänka vad jag är ute efter, och då skulle det det komma ut att jag leker detektiv. Det skulle kunna förstöra alltihop. Förresten har jag aldrig tyckt om honom, sedan han försökte bräda mig hos Linda. Mamma beundrar honom. Vi träffade honom på en kryssning på Nordsjön. Han har ett särskilt sätt att ta kvinnor, isynnerhet äldre, och Herre Gud vad de faller för honom. Du verkade renhårig från första stund jag såg dig. Jag har lärt mig sätta ännu mer värde på dig, sedan jag lät dig ta hand om min fastighet. Om du kan klara den saken åt mig, så kommer jag att snyfta ut mina bekymmer mot din axel.

Greg undrade om han skulle vara så vänlig, om han visste att Lindas charm, hennes leende och hennes förräderi dominerade hans tankar.

— Tack Skid, jag hoppas att du aldrig kommer att ändra åsikt. Jag skall göra allt vad jag kan. När vi hade skilts åt i går kväll, stötte jag på Jim Shaw, som var på klubben på ämbetets vägnar. Han är detektiv som har hjälpt mig att spåra upp hyresgäster med vandrarblod i ådrorna, hyresgäster som sticker i väg utan att betala hyran. Du skulle bli förvånad, om du visste hur ofta det händer i de bästa familjer. Han är bra. Vad säger du om att sätta honom på spåren?

— Du talade väl inte om för honom, varför jag spelade drucken.

— Lugn. Jag talade inte om för honom att det var spelat. Han är mycket duktig. Han om någon kan snoka upp tjuven. Skall jag ringa och be honom komma hit?

— Inte ännu. Vi vet var armbandet finns. Vår sammanlagda intelligens borde kunna få reda på hur det hamnat där. Jag tycker vi försöker ensamma.

— Som du vill. Det är ju din sak att avgöra. Jag ska be min sekreterare ringa upp hotellen, och om hon får tag i vår man, koppla in samtalet till mig. Det är bättre jag talar med honom än du.

— Utmärkt. Be henne skynda sig.

Det dröjde tjugu minuter innan det ringde på lokaltelefonen.

— Jag har fått reda på att senor Pedro Lorillo bor på Ritz, mr Merton.

— Utmärkt. Får jag samtalet.

— Det är portieren, svarade en röst i andra ändan av telefonen.

— Kan jag få tala med senor Lorillo.

— Senoren är utgången, sir.

— Då kan jag få tala med senora Lorillo.

— Hon bor inte här.

Greg Merton viskade till Grant men inte så tyst att portieren inte skulle höra det:

— Dolores bor inte på hotellet, Tom. Det var konstigt. Pedro skrev att hon skulle följa med honom.

Så talade han i luren igen:

— Tack, det är bra. Förlåt att jag lät er vänta.

— Ett ögonblick. Senor Lorillo meddelade att om någon sökte honom, skulle vi säga att han hade gått till brasilianska avdelningen på världsutställningen för att träffa en bekant, som nyligen kommit till Förenta Staterna.

— Det är bra. Tack. Jag skall försöka få tag i honom där.

Han lade på luren.

— Du hörde, Skid?

— Jadå Jag hörde. Duktig pojke, Greg, som låtsades att vi kände senorens fru. Det var det som gjorde att vi fick veta var han fanns. Nå, vart skall vi G-män ta vägen nu?

— Till utställningen, förstås. Brazil, här kommer vi!

(Forts.)

Prenumerera